

ADVENT SZEMLE

**2025. ÁPRILIS: A 2025-ÖS EGYHÁZTERÜLETI VÁLASZTÁSOK ERED-
MÉNYEI + „SZABADSÁGRA HÍVATTATOK” + HŰSÉG A SZABADSÁGBAN
+ A SZABADSÁG FUNDAMENTUMA + A HŰSÉGES VEZETŐ PORTRÉJA
+ BIBLIAI ÉRTÉK: A VALLÁSSZABADSÁG – JELENKORI KIHÍVÁSOK
+ A LELKIISMERET DILEMMÁI**

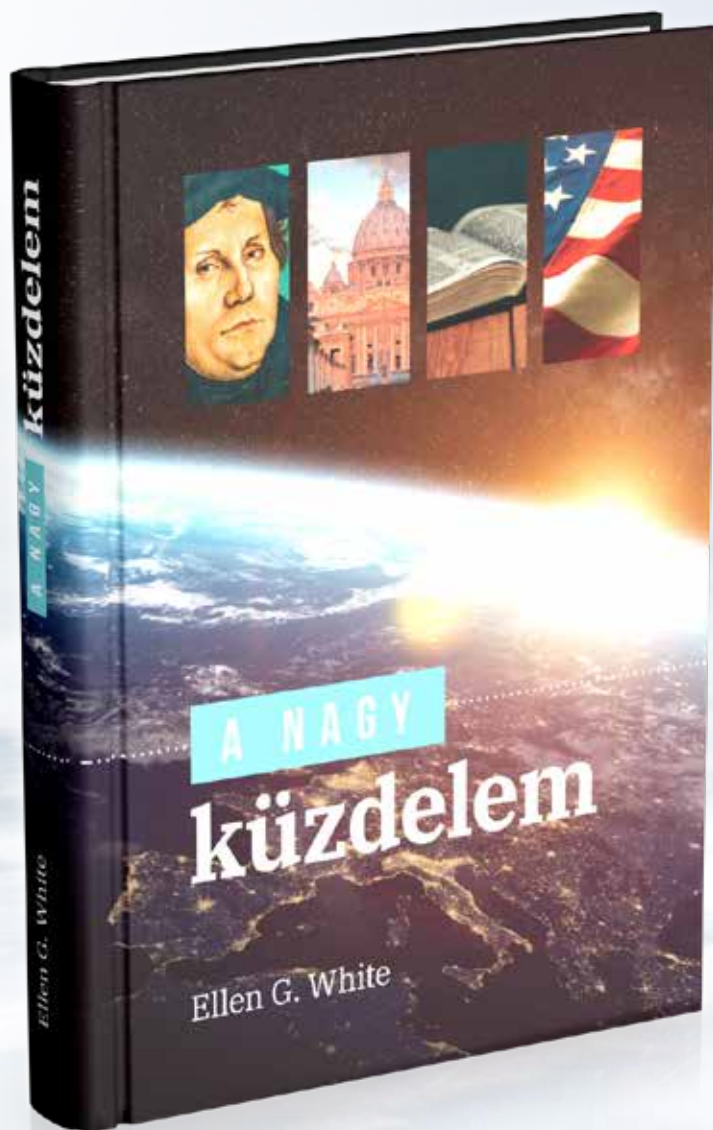
HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETELÉT VÁRÓKNAK

**JÉZUS KRISZTUS – ISTEN SZABADSÁGA:
ELJÖVENDŐ MEGVÁLTÓ URUNK**

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

A nagy küzdelem c. könyv először 1888-ban jelent meg az Egyesült Államokban, a világ történelmét mint üdvtörténetet bemutató öt könyves sorozat utolsó köteteként. Az olvasók előtt e terjedelmes mű lapjain kibontakozik a kereszténység történelme, a keresztények ádáz, évezredes küzdelme az isteni elvek és értékek megőrzésének távlatában. Annak ellenére, hogy az okkult erők állandóan arra törekedtek, hogy elfeledtessék, módosítsák, helyettesítsék, ezek a bibliai eszmék és erkölcsi, lelki bizonyosságok az első keresztények örökségeként máig fennmaradtak. A könyv első része az Isten és Sátán közti egyetemes konfliktus arányait tárja fel az olvasók előtt a vallási mozgalmak és a reformátorok munkásságának tükrében, a kötet második része pedig a jelenre és a közeljövőre – a történelem záró jeleire és Krisztus visszajövetelére – vonatkozó lényeges részletekre irányítja a figyelmet.

2025. ÁPRILIS. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; A magyar kiadás koordinátora Szász Ernő; Tanácsadók Aurel Neațu, Georgel Pîrlitu, Ioan Feier, Claudiu Gășman, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Sbirnea, Ștefan Tomoiagă, Vlad Bogdan Cristian; Különleges munkatársak Valentin Filimon, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Daniel Brînzan, Marius Andrei; Fordító Bartha Sándor; Szerkesztő Zakariás Loránd; Tördelés Szócs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszele), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107; Tel. 0756-059330; E-mail adventszele@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/323 0020, Fax 021/323 0040

ISSN 1842 - 3361

A 2025-ÖS EGYHÁZTERÜLETI VÁLASZTÁSOK EREDMÉNYEI

„Békesség mindnyájatoknak, akik Krisztusban vagytok” (1Pt 5:14). Az alábbiakban beszámolok a Hetednap Adventista Egyház területi vezetőinek megválasztásáról. Országos szinten az egyházterületi bizottságok összetételének valamivel több mint a fele megváltozott.

A szervezeti struktúra 54%-ában személyi változások történtek, egyeseket újraválasztottak korábbi tisztségükbe, vagy más szolgálati beosztást kaptak az egyházterületek bizottságaiban. A hat választási közgyűlés során leváltottak két elnököt, négy területi titkárt, öt kincstárnokot és nyolc ügyosztály-igazgatót. Az alábbiakban főleg az újonnan megválasztottakat fogom bemutatni.

Munténia

A Munténiai Egyházterület bizottságának hét tagja közül csupán hárman maradtak korábbi beosztásukban: Robert Mandache, újraválasztott elnök; Mădălin Avrănescu, a Kommunikációs és Vallásszabadság Osztály igazgatója; valamint Bogdan Plătică, a Szombatiskola, Személyes szolgálatok és Kiadványok Osztály igazgatója. A többi adminisztrációs szolgálat élére a következő személyek kerültek: a kincstárnoki feladatokat átvette a volt titkár, Gabriel Işvan, a titkári beosztásba pedig Felix Muşat, az Ifjúsági Osztály korábbi vezetője került.

Felix Muşat lelkipásztor, a Munténiai Egyházterület új titkára korábban 9 évig szolgált Ialomiţa és Konstanca megyében, két lelkészi kerületben, majd két mandátumot szolgált az Ifjúsági Osztály igazgatójaként, mialatt a Respiro Ifjúsági Központ koordinátoraként is tevékenykedett. Műsorokat készít a Speranţa TV és a Radio Vocea Speranţei számára, teológiai, pszichológiai és családterápiás posztgraduális végzettséggel is rendelkezik.

Sergiu Teofil Braşov lelkipásztor lett a Nevelés és Családi Osztály új igazgatója. Tanulmányait az adventista liceumban végezte, majd Galac, Neamţ és Prahova megye különböző gyülekezeteiben dolgozott lelkipásztorként. Két éve az ország legnagyobb adventista liceumának a tanára és a több mint 500 fiatalot számláló gyülekezetnek a lelkipásztora és káplánja. Tíz évet szolgált ifjúsági lelkészként Prahova megyében, és hét éven át dolgozott a Ploieşti-i Excelsis Gimnázium menedzsereként, illetve káplánjaként.

Az Ifjúsági és Gyermekosztály új igazgatója Gheorghe (Bobi) Ciocărlan lett, aki 17 éven át szolgált Ialomiţa és Konstanca megyei gyülekezetekben, 8 évig pedig a Konstancán működő „Wilhelm Moldovan” gimnázium elnöki tisztségét töltötte be. Bobi Ciocărlan vallástanár és tanácsadó szakember.

Robert Mandache lelkipásztort immár második elnöki mandátumára választottak újra, mivel értékelték eltökéltségét, csapatmunkára való készségét, holisztikus látásmódját, és mind az emberi erőforrások szempontjából, mind pedig az anyagilag megterhelő nagy projektek megvalósításában tanúsított bátorságát.

Észak-Erdély

Az Észak-erdélyi Egyházterületben a választási közgyűlésen megjelent küldöttek egy stabil, az idő próbáját kiállt adminisztrációs csapat mellett tették le voksukat. Újraválasztották Ştefan Tomoiogă elnököt és Szász Károly Zsolt titkárt. Ştefan Tomoiogă újabb elnöki mandátumot kapott,

3 Az elnök üzenete

Aurel Neaţu

A 2025-ös egyházterületi választások eredményei

7 Aktualitás

Viorel Dima

Az egész föld csodálkozva figyel

Vallásszabadság

9 Dragoş Muşat

„Szabadságra hívatottak”

11 Dănuţ Obăgeanu

Hűség a szabadságban

14 Mugurel Asaftei

A szabadság fundamentuma

16 Mădălin Avrănescu

A hűséges vezető portréja

18 Petre-Daniel Niţă

Bibliai érték: a vallásszabadság – jelenkori kihívások

21 Benjamin Anca

A lelkiismeret dilemmái

22 Mihai Miron

A Szentlélek munkája

24 Ganoune Dior

Jézus Krisztus – Isten szabadsága: eljövendő megváltó Urunk

28 In memoriam

Maria Delea

29 Lelkiség

Dr. Daniel Niţulescu

Liliom, datolya és gránátalma

31 Gyermekek oldala

Alina Chirileanu

”

Egyházként síkra szállunk a lelkiismeret szabadságáért. De vajon mindenkinek tévedhetetlen a lelkiismerete, vagy a lelkiismeret csupán egy támpont, amit a Bibliának és a hívők teljes családjának nyújtott isteni vezetésnek is igazolnia kell? Milyen körülmények között hozhat valaki kizárólag a lelkiismeretére hallgatva döntéseket? Amennyiben ezeket a kérdéseket nem tisztázzuk, a szabad lelkiismeret könnyen válhat érvvé a Szentírás által helytelennek tartott döntés mellett. „Mint szabadok, és nem mint akiknél a szabadság a gonoszság palástja, hanem mint Istennek szolgálói” (1Pt 2:16). A szabad lelkiismeret tehát felelősséget ruház ránk, amely egy újabb szűrő döntéseink és tetteink előtt.

”

Munténiai Egyházterület

mivel méltatták az adminisztrációban szerzett tapasztalatát, kitartását, missziós látásmódját, a gyermekek és az ifjak iránti törődését, valamint a nevelési és egészségügyi projektek iránti elköteleződését.

Pálfi Miklós lelkipásztor ugyancsak újraválasztás nyomán lett a Szombatiskola, Személyes Szolgálatok és Kiadványok Osztály igazgatója, ahogy Adrian Dorgo lelkipásztor is az Ifjúsági és Gyermekeosztály igazgatója.

Az Észak-erdélyi Egyházterület új kincstárnoka Iosif Pașca lelkipásztor lett, aki korábban 15 éven át szolgált Beszterce-Naszód és Fehér megyében lelkipásztorként, ezenkívül egy évig kincstárnoki, később pedig 7 éven át elnöki szolgálatot is betöltött. 2021-től a kolozsvári „Speranța” gyülekezet lelkipásztora. Három fia van, egyikük kezdő lelkipásztorként szolgál.

Dél-Erdély

Az Erdély déli megyéit magába foglaló egyházterületben erőteljes fiatalítási akarat érvényesült. A helyi bizottság hat helyére új szolgálattelvők kerültek, három román és három magyar nemzetiségű személy.

A 45 éves Vlad Bogdan Cristian lett az új elnök, aki korábban a Maros megyei Szászrégenben, Marosludason és Mezögerebenesen szolgált lelkipásztorként, ahol a közösség nagyra értékelte az interetnikai és a lelki kapcsolatok terén tanúsított látásmódját. Vlad Bogdan Cristian testvér 2013 és 2020 között az egyházterület kincstárnokaként szolgált. A történelem szakos diplomával is rendelkező elnök felesége Semida Fabiola. Három gyermekük van: két fiú és egy kislány.

Az új titkár Nicu Dorel Mărie lelkipásztor, aki a Szeben megyei Berethalomban (Biertan) nőtt fel, a kolozsvári adventista liceumban végezte tanulmányait, majd teológia és irodalom szakon szerzett egyetemi, később mesteri diplomát. Lelkipásztorként szolgált Töröcsváron (Bran), Szászrégenben és Náznánfalván.

Az új kincstárnok Ferencz-Zorgel József-Attila, 52 éves lelkipásztor, aki prédikatori szolgálatát a Hargita megyei Székelyudvarhelyen kezdte, majd szolgált Sepsiszentgyörgyön és Marosvásárhelyen is. A 2013–2017-es időszakban az egyházterület Szombatiskola Osztályának volt az igazgatója. Legutóbb Maros megyében a mezőfelei kerületben szolgált. Négy gyermeke van, legnagyobb fia lelkészgyakornokként dolgozik, harmadik fia pedig teológiát tanul Cernicán.

Lucaciu Edmond lelkipásztort választották a Szombatiskola és Kiadványok Osztály élére, aki korábban Hargita, Brassó és Maros megyei gyülekezetekben szolgált, a 2019–2025-ös időszakban pedig az Ifjúsági Osztály társigazgatójaként tevékenykedett. Jártas a médiafelületek kezelésében, és külmisziós tevékenységeken is részt vett Afrikában, Indiában és a Fülöp-szigeteken.

Az Ifjúsági és Gyermekeosztály igazgatói tisztségét Irinel Ganea lelkipásztor fogja betölteni, aki gazdaságtudomá-

Észak-erdélyi Egyházterület

Dél-erdélyi Egyházterület

nyi és teológiai egyetemi oklevelet, illetve teológiai és pedagógiai mesteri diplomát is szerzett. A Brassó megyei Szászsebeshez tartozó kerületben közel 7 évig szolgált lelkipásztorként. Fogorvos feleségével három kiskorú – 3, 9 és 14 éves – gyermeket nevelnek.

Barabás Zsolt Adorján lelkipásztort az egyházterület hatodik tagjaként választották a Nevelési Osztály igazgatói tisztségébe. A három gyermekes édesapa 1984-ben született, és eddig a Maros megyei Szováthához tartozó kerületben szolgált.

Moldva

A Moldvai Egyházterület bizottságában a titkári, kincstárnoki és a Lelkeszi Osztály vezetői terén történtek személyi változások, miközben Tiberiu Nica lelkipásztor újabb elnöki mandátumot kapott, mivel méltatták tisztes kiállítását és a nevelés és a misszió terén elért intézményes fejlesztéseit, valamint a nehéz helyzetek, például a tantételbeli kisiklások kezelését.

Bogdan Felia lelkipásztor lett a Moldvai Egyházterület új titkára, aki titkári feladatai mellett a Vallásszabadság Osztály vezetését is ellátja. A 43 éves lelkipásztor Galac megyéből származik, korábban, a 2006-os évtől kezdődően 17 gyülekezetet pásztorolt Iasi és Galac megyében. Az utóbbi időszakban a jászvásári Maranatha és Betania

Moldvai Egyházterület

Bánáti Egyházterület

Olténiai Egyházterület

gyülekezetekben szolgált, 2022-től kezdődően pedig az adventista ifjak Continuum Egyesületének volt a káplánja. Egészségügyben dolgozó feleségével együtt egy középiskolás fiúgyermeket nevel.

A Suceava megyei Spătărești-ből származó Daniel Andrei lelkipásztort választották a Moldvai Egyházterület kincstárnoki tisztségébe. Lelkipásztori tevékenysége előtt 8 évig Spanyolországban dolgozott egy telekommunikációs cégnél. Líceumi, egyetemi és posztgraduális képzést adventista oktatási intézményekben szerzett. Lelkipásztorként szolgált Dorohoi, Galac, Fălticeni és Suceava kerületeiben. A 44 éves lelkipásztor tanítónőként dolgozó feleségével együtt két gyermeket nevel.

A 69 lelkipásztort foglalkoztató észak-keleti egyházterület Lelkeszi Osztályának, illetve a Prófétaság Lelke Osztályának az élére Daniel Chirileanu lelkipásztort választották. Suceaván született, szolgált a Moldvai Egyházterületben, később pedig 18 évet dolgozott az Unió Ifjúsági Osztályának vezetőjeként. A 60 éves Daniel Chirileanu testvérnek eddig 12 könyve jelent meg: versek, elmélkedések, képzések. Az utóbbi három évben a Coșnai Adventista Ifjúsági Központ káplánjaként szolgált.

A Bákóban tartott XX. választási közgyűlés újabb felhatalmazást adott Dorin Cristea lelkipásztornak az Ifjúsági Osztály élére, Ovidiu Burlacu lelkipásztor a Szombatiskola és a Kiadványok Osztály igazgatói beosztásában folytathatja munkáját, míg Cristian Trenchea lelkipásztor a Nevelés és Családi Osztály keretében.

Bánát

A Bánáti Egyházterület bizottságának öt tagja közül csupán Narcis Ardelean lelkipásztor, az Ifjúsági Osztály igazgatója maradt korábbi beosztásában. A többi szolgálatot új személyek töltik be: a korábbi titkár, Claudiu Gășman lelkipásztort elnökké választották, a Szombatiskolai Osztály korábbi igazgatója a titkári feladatokat fogja ellátni, Mihai Maur lelkipásztort pedig – aki 20 éven át volt az egyházterület elnöke – a Szombatiskola és Személyes Szolgálatok Osztály igazgatói tisztségébe választották. A kincstárnoki teendőket Abel Iștoc lelkipásztor helyett Demeter Dezső-Róbert lelkipásztor fogja ezután ellátni.

Claudiu Gășman lett a Bánáti Egyházterület új elnöke. A Prahova megyei Izvoarele helységről származó 40 éves lelkipásztornak méltatták pragmatikus hozzáállását, elszántságát és a nevelés terén tanúsított missziós lelkületét. Első lelkipásztori kerülete Buzău megyében, Movila Banului helységben volt, ahol 3 évig szolgált ifjúsági lelkesként, ezt követően pedig 4 évig dolgozott az Arad megyei Magyarádban (Măderat), majd 9 évig volt az aradi Salemnek – a környék legnagyobb gyülekezetének – a lelkipásztora. 16 éves lelkesi szolgálata alatt zonális Kompánion társigazgatóként is tevékenykedett. Az utóbbi 6 évben a területi vezetésben is szolgált, előbb kincstárnokként

(2019–2021), majd a jelenlegi választásokig titkárként és a Lelkeszi Osztály igazgatójaként. Két lánya van, felsége tanárként dolgozik az aradi adventista iskolában.

Az egyházterület új titkára Teofil Brănzan lelkipásztor, akit ugyanakkor a Lelkeszi Osztály igazgatói tisztségébe is megválasztottak. Az 56 éves lelkipásztor eddig 22 Arad és Temes megyei gyülekezetben és csoportban szolgált, 16 évig a Családi Osztály igazgatói tisztét is ő töltötte be. Emellett vallástanárként és a temesvári Reménység Hangja Rádió szerkesztőjeként dolgozott, az utóbbi 4 évben pedig a Szombatiskola, Személyes Szolgálatok és Kiadványok Osztály igazgatójaként. Pszichoterapeuta szakképzést és két mesteri fokozatú diplomát szerzett héber történelem és civilizáció, valamint családi kapcsolatok szakon. Egészséges életmódot népszerűsítő feleségével együtt két lányt nevel.

Az egyházterület új kincstárnoka a temesvári Deme-ter Dezső-Róbert. A 41 éves lelkipásztor 12 éves tapasztalatot szerzett Petrozsényben, Mácsán és Temesváron. Tanulmányait teológia szakon végezte, ugyanakkor zenei szakos egyetemi diplomát, valamint jogi diplomát és válási mesteri fokozatú oklevelet is szerzett. Dolgozott gyakornok közjegyzőként, az Adventista Egyház keretében pedig a Kompánionok társigazgatójaként, a mácsai adventista óvoda és iskola káplánjaként, az aradi és temesvári AMiCUS Egyesület lelkeszeként, valamint a Zenei Osztály igazgatójaként is. Felesége egy multinacionális cégnél dolgozik, két gyermeküket együtt nevelik.

Olténia

Az Olténiai Egyházterület közgyűlésének eredményei is a régi szolgálattevők iránti bizalmat tükrözik: George Sbirnea volt elnök maradt a tisztségében, hasonlóképpen Petre Niță és Florin Răduț lelkipásztorok is korábban betöltött titkári, illetve kincstári beosztásuknál. George Sbirnea elnöknek nagyra értékelték a kitartását, elvhűségét és becsületességét, valamint a csapatmunkára való készségét. Az Ifjúsági Osztályt továbbra is Beniamin Sisu lelkipásztor fogja irányítani, a Lelkeszi és Családi Osztályt pedig Valentin Petreacă lelkipásztor. A csapat új tagjának számít Lucian Răcilă lelkipásztor, aki a Szombatiskola, Személyes Szolgálatok és Kiadványok Osztályért felel majd.

Az olténiai régióban a legfőbb missziós tevékenységek élére tehát az 50 éves Lucian Răcilă lelkipásztort választották, aki a Dolj megyei Filiași-ról származik. Az évek során dolgozott a Sola Scriptura igazgatójaként, a Krajovai Egyetem Társadalomkutató Intézetének munkatársaként, a krajovai Adventista Teológiai Líceum káplánjaként és tanáraként, a Nevelési Osztály igazgatójaként, valamint az Ifjúsági Osztály társigazgatójaként. A Bukaresti Egyetem Szociológiai karán szerzett doktori diplomát, a krajovai Jogi Egyetemen pedig mesteri fokozatú oklevelet, ahol az Egyetemi Tudományos Kör tagja is. Lelkipász-

torként szolgált Dolj és Olt megye Balș, Caracal, Leamna és Băilești lelkészi kerületeiben. Felesége matematika tanárnő, lánya orvos.

Mi következik?

A választási közgyűlések lezárulta után egyházszervezetünk újra visszatér megszokott munkájához, a keresztény missziómunka területén rá háruló feladatok végzéséhez. Itt az ideje, hogy „megláthassuk választottaidhoz való jóvoltodat, és örvendezhessünk néped örömeiben; hogy dicsekedjünk a te örökségeddel!” (ld. Zsolt 106:5). Meghívlak, hogy ima és böjt által hagyatkozzunk mindannyian az Úr karjára, amint azt az első keresztények is tették (lásd: Csel 14:23).

Én magam is részt vettem a kinevező bizottságokban, és kijelenthetem, hogy „Isten úgy fogadja az embert, ahogy van; emberi jellemvonásaival együtt. Kiképzí a szolgálatra... Nem azért választja ki, mert tökéletes, hanem fogyatékoságai ellenére...” (Ellen G. White: *Jézus élete*, 294. o.).

Ami pedig azokat illeti, akik felszabadultak az adminisztrációs terhek alól: arra kérek mindenkit, hogy emlékezzenek rájuk az „ő javukra”, és ne feledjék „jótéteményeiket, melyeket az Isten házával és rendtartásaival cselekedtek” (ld. Neh 13:14, 31).

Mindannyiunk hasznára válik, ha megfigyeljük, hogy 1Korinthus 12:28 versében a Pál által felsorolt „vezetői ajándékok” a Szentlélek ajándékai közt utolsó előttiként vannak megemlítve. A Szentírás szerint vágyakoznunk kell a „hasznosabb ajándékokra”, mint például a tanítványságra, vagyis a missziómunkára és a szeretetre (1Kor 12:31).

„Mesterünk munkásokat vár az evangélium hirdetésére. Ki válaszol a hívásra? A katonák soraiba lépők közül nem mindenből lesz tábornok, százados vagy szakaszvezető, de még tizedes sem. Nem kap mindenki parancsnoki feladatokat. Vannak más nehéz feladatok. Szükség van olyanokra is, akik lövészárkokat ásnak, erődöket építenek, őrséget állnak, míg mások üzeneteket közvetítenek. Kevés tisztre, de nagyon sok katonára van szükség. A hadsereg sikere minden egyes katona hűségétől függ. Egyetlen ember gyávasága vagy árulása az egész sereget veszélybe sodorhatja” (Ellen G. White: *Counsels to Parents, Teachers and Students*, 422. o.).

„Áldott legyen az Úr, Izrael Istene örökkön örökké, és minden nép mondja: Ámen! Dicsérjétek az Urat!” (Zsolt 106:48). ■

Aurel Neațu, a Romániai Unió elnöke

A fenti szöveg az *adventist.ro* elnöki blogon, valamint az *Adventista Egyház hivatalos hírközlő csatornáin* 2025. február 28-án és március 7-én megjelent videóüzenetnek az átírtja.

AZ EGÉSZ FÖLD CSODÁLKOZVA FIGYEL

Látszólag békében, nyugodtan zajlott az élet, és kiszámíthatónak tűntek az előttünk álló események. A különböző államok az Agenda 2030-as terv 17 célkitűzésének a megvalósítása felé haladtak, és mintha a föld összes lakója a progresszivitás borától megittasodva menetelt volna komótosan a globalizáció kiteljesedése felé. Úgy tűnt, hogy már csak néhány év választ el a világkormány megalakulásától, amely kiterjesztheti hatalmát „minden nemzetségre, nyelvre és népre”.

A vizek megmozdulása vagy a változás időszaka

Világszinten a vizek megmozdulásának idejét éljük, amikor is úgy tűnik, a világ stabilitása alapjaiban megrendült. Közel kerültünk ahhoz az időhöz, amikor „az emberek elhalnak a félelem miatt és azoknak várása miatt, amik e föld kerektségére következnek”, látva, hogy „az egek erősségei megrendülnek” (Lk 21:26).

A világ valóban a szemünk láttára változik. Elsősorban nyilvánvaló, hogy bolygónk az egypólusú globalizáció felé sodródott, amelynek vezetője az Egyesült Államok, de mivel sem Oroszország, sem Kína nem hajlandó elfogadni ezt a tényállást, ezek az országok a többpólusú globalizáció mellett kardoskodnak. A feszültség kritikus pontra hágott, a helyzet tarthatatlanná vált. Másodszorban, Európában az utóbbi években megjelentek a szuverén nézeteket valló pártok, és mivel a tagállamoknak részlegesen fel kellett adniuk saját szuverenitásukat az Unió javára, továbbá a progresszív erők hevesen támadták a hagyományos értékeket, ezek a pártok egyre népszerűbbek lettek. A globalista és a szuverén mozgalmak közötti egyre kiélezettebb feszültség váratlan fordulatot hozhat. Harmadszorban pedig, a világ vizeinek megmozdulását csak fokozzák a Trump-kormányzat különböző intézkedései, amelyek azt a látszatot keltik, hogy az alapvetően globalista beállítottságú Egyesült Államok a szuverenitás, mi több, az elszigetelődés irányzata felé fordult. Sokakat megrémiszt a gondolat, hogy Amerika kivonulhat a világkereskedelmi egyezményekből, és ezzel előreláthatatlan káoszt okozhat.

Látjuk tehát, hogy – legalábbis Európában és az Egyesült Államokban – két világ létezik: a globalizmus és a szuveranizmus világa. Ezek azonban nem társulhatnak, mint ahogy „a vas nem egyesül a cseréppel” (Dán 2:43). Másfelől azonban ezek a fejlemények előhírnökei lehetnek annak az időnek, amikor „a földön pogányok szoronganak a kétség miatt, és a tenger és a hab zúgni fog” (Lk 21:25). Egyébiránt, amikor látjátok majd

mindezeket, jusson eszetekbe, hogy valahányszor a vizek megmozdulnak, mindig csoda történik.

Globalizmus és progresszivitás?

Támadás a progresszivitás ellen. Az újonnan beiktatott Trump elnök, már mandátuma első hetétől kezdve minden egyes alkalommal felemelte szavát a progresszivitás ellen. Megtette a beiktatási beszédében, majd megtette Davosban és Kaliforniában is.

Ezenkívül hatályon kívül helyezte elődje, Biden elnök számos rendeletét, amely jogokat biztosított az LGBTQ+ közösség tagjainak az iskolákban, a hadseregben és a börtönökben; elrendelte a csupán két nem – a férfi és a nő – elismerését az igazságszolgáltatásban és a személyazonossági iratokban; elrendelte a transzgender személyek azonnali elbocsátását a hadsereg kötelékéből; betiltotta a nemi ideológiát, és követelte, hogy az amerikai nagykövetségek többé ne tűzzenek ki LGBTQ+ zászlót a külföldi amerikai középületekre. Életet támogató politikát hirdetett, betiltva a szabad terhességmegszakításért harcoló szervezetek finanszírozását, felszólította az ország asszonyait, hogy többé ne veteljék el születendő gyermekeiket, a családokat pedig gyermeknemzésre bátorította. Kegyelemben részesített 23 bebörtönzött aktivistát, akit azért ítéltek el, mert terhességmegszakítást végző klinikák előtt tüntetett. Ezzel valóban keresztény támogatóinak akart kedveskedni.

LEGYETEK ÉBEREK ÉS VIGYÁZZATOK!

VIOREL DIMA

ISTEN SEGÍTSÉGÉVEL
LEGYÜNK ÉBEREK, ÉS
KÉSZÜLJÜNK FEL HE-
LYESEN, TISZTÁN ÉS ERŐTEL-
JESEN MEGFÚJNI A TROM-
BITÁT, UGYANAKKOR NE
FELEJTSÜK EL, HOGY MINÉL
INKÁBB MEGMOZDUL A VÍZ,
ANNÁL NAGYOBB DOL-
GOKRA LEHET SZÁMÍTANI!

A Trump-adminisztráció értelmezése szerint a család és az értékek elengedhetetlenek a társadalmi jólét szempontjából. Keresztényekként nagyra értékeljük ezt az álláspontot. Bibliai szempontból elfogadhatatlan az LGBTQ-mozgalom. Noha nem támogatjuk a hátrányos megkülönböztetést, és valljuk, hogy az embernek joga van szabadon döntenie, el kell ismernünk, hogy a nemi ideológia és az LGBTQ-közösségek jogai átléptek minden határt, és nyugaton állampolitikává léptek elő, ezért mindenképpen szükség volt egy fékező, vagy legalábbis mérséklő erőre. Ennek ellenére azonban az egyháznak nem kellene a polgári hatóságok közbelépésére hagyatkoznia, ami a társadalomnak a nemi ideológiai irányzatoktól való megóvását illeti. Isten módszere az ember meggyőzése és a megtérés, ezért az Adventista Egyháznak, mint a „világ világosságának” és a „föld sójának” ilyen értelemben ki kell vennie a részét a munkából.

Támadás a globalizmus ellen. Talán sokan gondolták, hogy a Barányéhoz hasonló két szarvval rendelkező fenevad már régóta szól, de igazán csak most kezdjük megérteni, hogy miként is szól valójában.

A Trump-kormányzat látszólag a nemzeti szuverenitást és a különböző világszervezetekből való kihátrálás révén szállt szembe a globalizmussal. Trump elnök ilyen alapon vont ki az Egyesült Államokat az Egészségügyi Világszervezetből, az ENSZ Emberjogi Szervezetéből, a klímaegyezményekből, nagy amerikai pénzügyi cégek pedig felmondták a klímával kapcsolatos projektek finanszírozását.

A világszervezetekből való kivonulás, a kínai, mexikói, kanadai és európai importra kivetett vámok, a külföldi tőkebevonás, amivel az amerikai életszínvonal minőségének javulását célozza meg, a Trump-adminisztrációt a szuveranista, elszigetelő irányzat oldalára sorolja. Erre engednek következtetni az amerikai felső vezetés egyes tagjainak az európai szuveranista mozgalmakat támogató nyilatkozatai is. Ez azonban aggodalmakat kelt, és azt eredményezheti, hogy számos ország védtelen marad Oroszország, Kína vagy a terrorizmus fenyegetéseivel szemben.

Egy másfajta globalizáció. Az új amerikai kormányzat egyik nagy ígérete, hogy elhozza a békét a világra, és véget vet a háborúnak mind a Közel-Keleten, mind pedig Ukrajnában. Nehéz elképzelni, hogyan fog ez neki sikerülni, ha figyelembe vesszük azt a kereskedelmi háborút, amit éppen ő robbantott ki, nem beszélve a Grönlanddal, Kanadával és a Panama-csatornával szembeni területi követeléseiről.

Úgy tűnik, hogy ez a kétszarvú bárány tényleg fenevadhoz hasonlóan kezd szólni, és mind a szavaival, mind a tetteivel rémületbe ejti a világot. Máris sikerült a föld összes lakójának, „kicsinyeknek és nagyoknak, gazdagoknak és szegényeknek, szabadoknak és szolgáknak” a figyelmét magára vonnia. Véleményem szerint az Egyesült Államok nem fog háttat fordítani a világpolitikának, viszont kész egy új globalista modell bevezetésére. Még nem teljesen tiszta, hogy miként fogja ezt megtenni, azon-

ban máris látható néhány jellemző vonás. Az új globalizáció lehetővé teszi, hogy az Egyesült Államok a nemzetközi szervezetektől függetlenül avatkozzon be a globális kérdések megoldásába, és a tárgyalásait nem a nemzetközi jog, hanem a saját feltételei alapján folytatja, közvetlenül a nagy nemzetközi szereplőkkel (fontosabb államokkal, tőkével és vallásokkal).

Mindezek mellett nagyon fontos, hogy legyünk elővigyázatosak a jelenkori események profétikus értelmezésével kapcsolatban, mivel:

- megtörténhet, hogy a napjainkban zajló világszintű változások megfékezik a globalista folyamatokat és a progresszizmus előretörését, és ezzel együtt vagy elodázzák a végső nagy válság kirobbanását – olyan okok miatt, amikről csak Isten tud –, vagy ellenkezőleg, felgyorsítják az eseményeket, hiszen Isten „a dolgot bevégezi és rövidre metszi igazságban; mivel rövidesen végez az Úr a földön” (Róm 9:28);
- az Egyesült Államok osztozhat a világalumban Oroszországgal, netán Kínával is, de abban is reménykedhet, hogy ha újra elfogadtatja Putyint a világgal, és sikerül elérnie az Oroszország elleni szankciók egy részének visszavonását, és az orosz elnök kedvében jár – például az országhatárok Jalta-típusú átrajzolásával –, sikerül felülkerekednie, és a világ kétségbevonhatatlan urává válhat.

Legyünk éberek és óvatosak!

Mi, adventisták különösen érzékenyek vagyunk azokra az eseményekre, amelyek a jövődölések teljesedését jelezhetik, ráadásul vannak sorainkban szélsőségesek, akik szívesen terjesztenek riadalmat keltő üzeneteket, amiket aztán sokan igyekeznek továbbadni.

Ne feledjük: Jézus nem azért mondta meg ezeket, „mielőtt meglennének”, hogy mi hajszálpontosan ismerjük az időpontot, hanem azért, hogy „amikor majd meglesz, higgyünk” (Jn 14:29)! Legyünk óvatosak a magyarázatokkal, értelmezésekkel, várjuk érdeklődéssel és türelemmel a bibliai jövődölések beteljesedését! Ezért tehát, noha helyesen értelmezünk egyes világszinten zajló eseményeket és jelenségeket, mégse felejtjük el, hogy:

- olyan helyzetek és események is felbukkanhatnak, amelyek megváltoztatják mind a nemzeti, mind pedig a világpolitikát;
- a kormányzat egyes döntéseit elutasíthatja a törvényhozás, vagy hatályaon kívül helyezheti a bíróság;
- a valós események vagy bizonyos tárgyalások eredményei olyan változásokat hozhatnak, amelyek miatt még a véglegesnek tűnő döntések vagy irányváltások is módosulhatnak.

Éppen ezért, Isten segítségével legyünk éberek, és készüljünk fel helyesen, tisztán és erőteljesen megfújni a trombitát, ugyanakkor ne felejtjük el, hogy minél inkább megmozdul a víz, annál nagyobb dolgokra lehet számítani! Mi is nagy dolgokat várunk! ■

„SZABADSÁGRA HÍVATTATOK”

A szabadság értéke

Miért van szükség szabadságra? Ha az ember nem gondolkodhat szabadon, nem tud szabadon cselekedni és beszélni sem. A gondolkodás, a lelkiismeret és a vallásgyakorlás szabadsága életbevágóan fontos a kényuralommal szembeni védelemben. Csak szabadságban vagyunk képesek tájékozottan és etikusán cselekedni, működni.

A beszéd és a tettei megnyilatkozás külső kifejezési forma, a gondolkodás azonban mélyen belső cselekvés. Gondolkodásunkat egyéniségünk és személyiségünk befolyásolja, ahogyan azt is, amit magunkkal mint erkölcsös vagy politikai lényünkkel kapcsolatban érzünk. Gondolkodásmódunkat, vagyis azt, amit arra vonatkozóan hiszünk és érzünk, hogy mi helyes és mi nem, nem tartja ellenőrzése alatt sem állam, sem vallási intézmény, sem cégvezetés, sem tanügyi rendszer.

A Teremtő sem uralja a gondolkodásunkat, hanem maximális szabadságot biztosít, amit felelősségteljesen kell felhasználnunk. „Lerontván okoskodásokat és minden magasztot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtván minden gondolatot, hogy engedelmesséjék a Krisztusnak” (2Kor 10:5).

A vallásszabadság korlátozása

A vallásos meggyőződést számos tényező befolyásolja, melyek közt rendkívüli fontossággal bír a személyes élettapasztalat, amelyet mindaz meghatároz, amit az iskolában

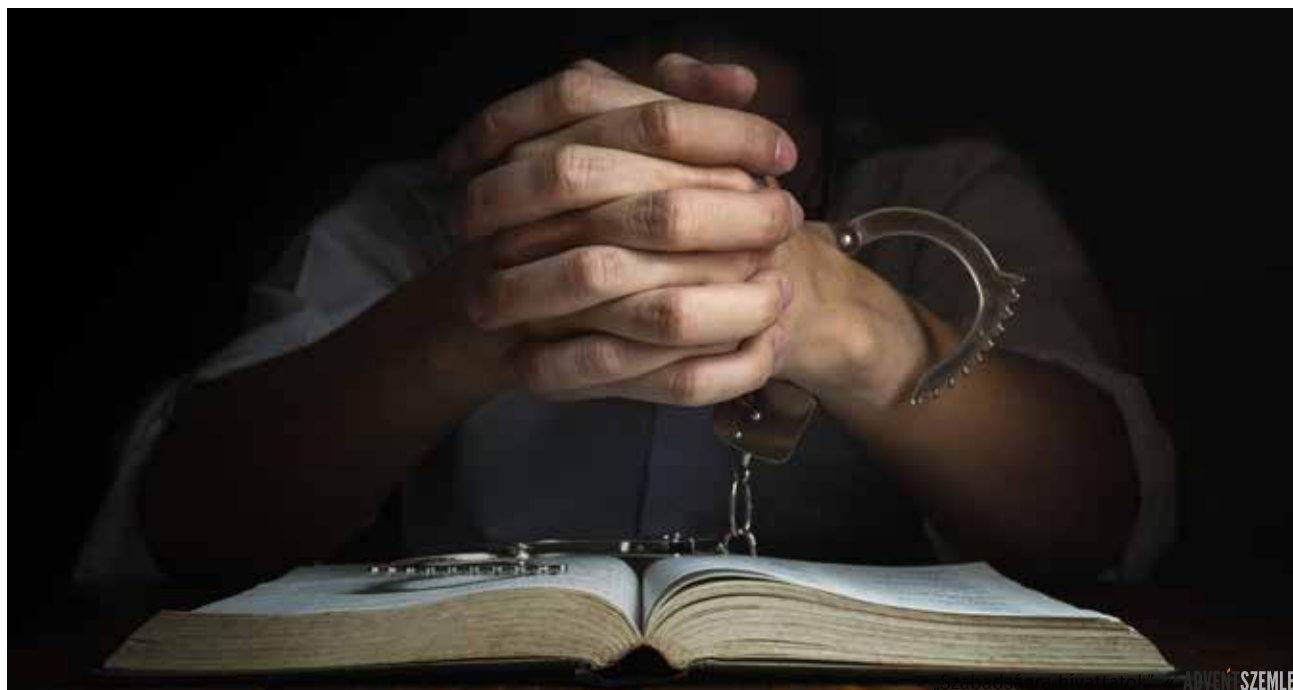
vagy az iskolán kívül tanultunk. Fontos továbbá az Istenbe vetett személyes hitünk, az erkölcsi értékrendünk, valamint az azzal kapcsolatos felfogások összessége, hogy mi a helyes és mi a helytelen. Végeredményben független gondolkodás, hit, imádat és mások hitének tiszteletben tartása nélkül nem építhető igazságos, jóléti társadalom. A kölcsönös tisztelet akadályoz meg abban, hogy az állam politikai karjának segítségével örökdjünk a személyes hit kérdései felett.

Mivel a gondolati- és lelkiismereti szabadság belső természetű, következésképpen nehezebben ellenőrizhető, az autoriter állam számos módon próbálja befolyásolni az emberek gondolkodását: propagandával, az ellenzék elnyomását célzó törvényekkel vagy a társadalmi értékek átfogalmazásával. Az egyéni gondolkodás befolyásolására irányuló próbálkozások általában két, egymásba fonódó formát öltenek: elferdítik az emberek által átélte valóságot, és átírják a társadalmi normákat és elvárásokat.

A SZABADSÁG MENNYEI AJÁNDÉK DRAGOS MŰSÁT

**A GONDOLKODÁS, A LE-
LKIISMERET ÉS A VALLÁS-
GYAKORLÁS SZABADSÁGA
ÉLETBEVÁGÓAN FONTOS
A KÉNYURALOMMAL
SZEMBENI VÉDELEMBEN.
CSAK SZABADSÁGBAN
VAGYUNK KÉPESEK TÁJÉ-
KOZOTTAN ÉS ETIKUSAN
CSELEKEDNI, MŰKÖDNI.**

AZ IGAZI SZABADSÁG ALAPJA A SZERETET ÉS A FELELŐSSÉGTUDAT, NEM AZ ÖNZÉS VAGY A VISSZAÉLÉS. AZ ISTENTŐL KAPOTT LELKI ÉS ERKÖLCSI SZABADSÁGOT FEL KELL HASZNÁLNI A KÖZÖSSÉG JAVÁRA A SZERETETEN, A KÖLCSÖNÖS TISZTELETEN, AZ ELFOGADÁSON ÉS A BIBLIAI ÉRTÉKEKEN ALAPULÓ TÁRSADALOM MEGSZILÁRDÍTÁSA ÉRDEKÉBEN.

A propaganda eszközei közé sorolható a média feletti ellenőrzés, a cenzúra és a titkos megfigyelés. A propaganda alakítja a közvéleményt. Az államilag ellenőrzött média részrehajló információkat közölve lejárató kampányt folytathat az ellenzékkel szemben, és sajátos ideológiát hirdethet. A közösségi hálók is romboló robotprogramokká válhatnak.

A normák és elvárások különféle törvények és rendelkezések bevezetése, a kulturális- és ideológiai azonossági formák ellenőrzése, valamint a gazdasági kényszerintézkedések alkalmazása által változtathatók meg. E célból az oktatási rendszer is folyamatosan visszaélések kereszttüzében működik. Ha az állam ellenőrzése alatt tudja tartani mindazt, amit a gyermekek az iskolában tanulnak, akkor képes a normatív meggyőződéseknek, a nemzeti identitástudatnak és a következő nemzedékek értékrendjének formálására is.

Mivel a világgal és az élettel kapcsolatos felfogás alapja a vallási meggyőződés, az autoriter államok – mint például a kommunista diktatúrák – nyomást gyakorolnak a vallási intézményekre, és visszaszorítják a gondolkodás szabadságát, hogy a saját ideológiájukhoz igazíthassák egy bizonyos vallási közösség erkölcsi és etikai struktúráját.

Megoldások

A vallásszabadság fenntartása érdekében az államnak oda kell figyelnie a kisebbségi vallások szükségleteire. A különböző vallású személyek bizonyos jogoktól való megfosztása és a diszkrimi-

náció társadalmi elszigetelődéshez vezet, ami kezd a nemzeti kohéziót, ugyanakkor akadályozza az állam kapcsolattartását az érintett vallási közösséggel.

A különböző vallású személyek iránti tolerancia a vallásszabadság gyakorlásának első lépése. A második fontos lépés az, hogy az egyszerű tolerancia fundamentumáról el kell indulni az embertársak meggyőződéseinek elfogadása felé, és nem szabad tényként elfogadni, hogy a többségi vallás magasabb rendű a kisebbségi vallásokhoz képest.

Végül is az erkölcsös gondolkodás az alapja annak, hogy támogatjuk a demokráciát és az egyenlőséget. Az erkölcsös gondolkodást nem lehet külső ellenőrzés alá vonni, mivel belső indíttatású. Csak a vallásszabadságot védelmező autentikus demokrácia teremti meg a lelkiismeret teljes „felnőtté válásának” lehetőségét, ez az egyedüli tényező, amely építi a nemzetet.

„Mert ti szabadságra hívatatok.”

„[...] ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság” (2Kor 3:17). Mindannyian szabadságra hívatunk el, hogy szeretettel szolgáljuk egymást (Gal 5:13). Az igazi szabadság alapja a szeretet és a felelősségtudat, nem az önzés vagy a visszaélés. Az Istentől kapott lelki és erkölcsi szabadságot fel kell használni a közösség javára a szereteten, a kölcsönös tiszteleten, az elfogadáson és a bibliai értékeken alapuló társadalom megszilárdítása érdekében. ■

Dragoș Mușat, az Unió Közkapcsolatok és Vallásszabadság Osztályának igazgatója

HŰSÉG A SZABADSÁGBAN

Hűségesek lehetünk vallásszabadságban, és hűségesek lehetünk annak hiányában vagy részleges vallásszabadságban is. A különbség abban mutatkozik meg, hogy miként vívjuk meg a hit harcát. Mindannyian vágyunk az üdvösségre, és kézenfekvőnek tűnik abban a tévhitben ringatni magunkat, hogy az üdvösség könnyen megszerzhető. Emberi természetünk ilyen üdvösségre vágyik. Az ilyesfajta illúzió kialakulásához a vallásszabadság is hozzájárulhat, mivel már nem kell olyan csatákat megvívunk, amelyekkel azok szembesülnek, akiknek nincs részük vallásszabadságban. Ez azonban akár csapda is lehet. Az üdvösség nem nyerhető el könnyen sem a vallásszabadság hiányában, sem a vallásszabadságban, mivel az üdvösség nem a vallásszabadságtól függ, hanem a bűntől való szabadulástól, és a bűn ott is jelen van, ahol garantált a teljes vallásszabadság, csak a megnyilvánulási formái különböznek. Az alábbi írásomban azt javaslom, tekintsünk át néhány kísértést, amellyel a szabad világban élő hívő szembesül, utána pedig ezek fényében mindannyian tartsunk önvizsgálatot.

Lelki ellazulás

A vallásszabadság annak lehetőségét hordozza magában, hogy bármikor teljes hozzáférésünk lehet a Szentíráshoz, és megszorítások nélkül vehetünk részt a biblikus imádati alkalmakon vagy missziós jellegű tevékenységeken. Normális körülmények között ezek a lehetőségek könnyen a lelki relaxáció állapotába vethetik a hívőt. Az az érzés kerítheti hatalmába, hogy a küzdelem valahol máshol zajlik, talán ott, ahol a szabadságot korlátozzák vagy megszüntették. Ennek következményeként már nincs állandó éberségi állapotban. Úgy tűnik számára, mintha a Biblia éberségre szólító tanításai már nem lennének érvényesek a szabad világban. Így egyre inkább ellazult állapotba kerül, s a lelki relaxáció számos működési zavart okoz a vallásgyakorlás terén.

A kereszttel hanyagolása vagy teljes elvetése

Jézus őszinte volt azokhoz, akik hozzá jöttek. Nem ígért nekik valótlan dolgokat. Felhívta a figyelmüket azokra a nehézségekre, amikkel találkozni fognak az üdvösség útján. Figyelmeztet-

te őket az üdvösség árára. Beszélt nekik a lemondásról, az igazságtalanságokról, a másik arc odatartásáról és minden részrehajló, világi törvényen túli engedelmeségről. Mindezeket egyetlen szóban foglalta össze – a kereszt. Nem járhatunk Jézussal az üdvözítő hit útján a kereszt hordozása nélkül. A vallásszabadság és az azal járó jogok azonban azt az érzést keltetik, hogy Jézus keresztjének hordozása nélkül is lehetünk hűségesek, hogy áldozatvállalás nélkül is tanúsíthatunk hűséget. Látszólag így működnek a dolgok. Nem vesszük észre, hogy a szabadság hiányának és a szabadságnak egyaránt megvan a maga keresztye. Azt hisszük, hogy csak a szabadság nélküli világban van kereszt, áldozat, áldozatvállalás és kifizetendő ár. Általában ezért szoktunk imádkozni a nem szabad világban élő hívőkért, és nem vesszük észre, hogy a szabad világban is van kereszt. Igaz, hogy kifinomultabb és nehezebben azonosítható, ezért kevésbé beszélünk róla, de attól még hasonlóan nehéz. A vallásszabadságban élő hívő számára fennáll annak a veszélye, hogy egyszerűen már nem azonosítja és nem is hordozza naponta a Jézus által elvárt keresztet.

A meggondolatlan beszéd

A vallásszabadság együtt jár a nyilvános szólásszabadsággal, a jelenlegi technológia pedig sokkal inkább hozzájárul a szólásszabadság kinyilvánításához, mint korábban. Míg felekezetünk történelmének kezdeti időszakában csak kevesen beszéltek az egyház nevében, és azt is általában az istentiszteleteken vagy evangelizációkon elhangzó prédikációkban tették, mára a helyzet teljesen megváltozott. Egyre több adventista hallatja szavát nyilvánosan, az online térben, nem ügyelve üzenetének tartalmára és magára a kifejezőmódra. Állást foglalnak az egyház vagy azok nevében, akik igaz hívőknek tartják magukat, és sok esetben bírálónak beszélnek politikai vagy polgári vezetőkről, az egyház és az intézmények vezetőiről. Az egyház nevében szólók közül csak nagyon kevesen gondolnak arra, hogy a szólásszabadság átgondolt megfogalmazást igényel, különben az

A SZABADSÁG KOCKÁZATAI DÁNUT OBĂGEANŪ

A VALLÁSSZABADSÁGNAK MEGVANNAK AZ ELŐNYEI, DE A KOCKÁZATAI IS. VANNAK SAJÁTSÁGOS KÍSÉRTÉSEI, AMELYEKET AZONOSÍTANUNK ÉS FOLYTATNUNK MEGFIGYELÉS ALATT KELL TARTANUNK, HOGY LEGYŐHESSEÜK AZOKAT.

isteni ítélet alá eshetnek. Az igazat ki kell mondani, de nem bárhogy és bárhol. Természetesen nem akárki jogosult arra, hogy Isten vagy az egyház szóvivője legyen. Az biztos, hogy minél nagyobb felelősséget hordoz az egyházban a megszólaló személy, annál nagyobb hatást váltanak ki a szavai. De nem csak a meggondolatlanul beszélő személynek kell viselnie megnyilatkozása következményeit, hanem az egész egyháznak. Figyeljük meg, mit írt Ellen White, amikor a szólásszabadságnak még a szabad világban sem álltak ilyen eszközök a rendelkezésére:

„Nem a mi dolgunk akár egyéneket, akár intézményeket támadni. Viselkedjünk körültekintően, nehogy az emberek azt gondolják, hogy ellenezzük a polgári hatóságokat. [...] Eljön az idő, amikor ellenségeink ellenünk használják fel testvéreink meggondolatlan, kárhóztató kijelentéseit és írásait. Nemcsak a kijelentések szerzői, hanem az adventisták egész testülete ellen. Vádlóink elmondják majd, hogy ezen és ezen a napon egyik felelős emberünk ezt és ezt mondta a kormány törvényeinek végrehajtása ellen. Sokan meglepődnek majd, hogy mennyi mindent őrizgettek és tartottak számon, ami ellenségeik állításait támasztják alá. Sokan megdöbbenve hallják viszont szavaikat, olyan jelentéssel felruházva, amely nem állt szándékukban. Munkásaink tehát mindig és minden körülmény között szóljanak meggondoltan. Mindenki legyen elővigyázatos, nehogy vakmerő kijelentéseivel kiváltsa a nyomorúság idejét még ama nagy válság előtt, mely megpróbálja az emberek lelkét” (*Bizonyságtételek a gyülekezeteknek*, 6. köt., 394. o.).

A polgári hatóságokkal szembeni megnyilvánulásokra vonatkozó figyelmeztetések mellett Ellen White több helyen is felhívja figyelmünket arra vonatkozóan, hogy mit és hogyan beszélünk a más felekezethez tartozókról. Ebből könnyen megértjük, hogy a szólásszabadság jelentős mértékben magában hordozza a vétkezés lehetőségét. Olyan területeken, ahol az egyházat korlátozzák működésében és megfigyelik, ahol minden szó azonnali következményekkel jár, ott az adventisták képesek megfontoltan beszélni. Ilyen helyen az az igazi kísértés, hogy ne szólalj meg, amikor szólnod kellene. A szabad világban azonban, amelyhez mi is tartozunk, a meggondolatlan beszéd bűne olyan valóság, aminek beláthatatlan következményei lesznek.

Kényelem és hóbortok

Szabadságban a hűség jó adag komforttal jár. Számos dolog meg van engedve, és sok mindent kérhetünk. Ilyen alapon könnyen kialakulhat a kényelemre hangsúlyt fektető vallásosság, az a fajta imádat, amely arra összpontosít, ami nekünk tetszik. Észre sem vesszük, hogyan siklunk el a vallásos énközpontúság felé. Úgy építjük fel a vallásunkat, hogy az számunkra előnyös és könnyen hozzáférhető legyen, viszont innen már nagyon könnyen

eljutunk a különböző hóbortok megjelenéséig. Természetesen mi nem így nevezzük őket. Mindig találunk olyan eufemizmusokat, amelyekkel álcázhatjuk azt a szót, amely bűnös állapotunkra utalhat.

Milyen következményekkel jár a komfort és a hóbortok területére lépni? Elsősorban gyengíti a lelkiiséget. Mint a fizikai világban, ahol a megpróbáltatásoktól megóvott egyén egyre életképtelenebb, a vallási életben uralkodó komfort is egyre inkább legyengít. Csak a próbákban derül ki, hogy mennyire gyengék vagyunk, ha egyáltalán felfogjuk, hogy ami történik, az valóban próba... Másodszorban, a kényelem szeretete kikezdi a küldetésünket. A misszió, amire Isten hívott el bennünket, mindig és mindenhol erőfelfejtést és áldozatot követel. Miközben a véghez közeledünk, a munkában még több erőfelfejtésre és áldozatvállalásra lesz szükség. Tehát ez a vallásszabadságban kialakult bűn is különösen erőteljes. Kétségtelen, hogy lesznek győztesek, de lesznek veszteségek is. Attól függ, hogy mennyire komolyan foglalkoztat az üdvösség, és milyen odafigyeléssel éljük meg a vallásunkat a jelenlegi helyzetben.

Elégedetlenség és zúgolódás

A komfort, a jó mód és a hóbortok bűnéből születendő kísértés az, hogy könnyen elégedetlenkedünk. Valahányszor a valóság nem egyezik az elvárásainkkal vagy a követeléseinkkel, hangot adunk elégedetlenségünknek. Ez nemcsak korunk sajátossága, hanem az ember természetéből fakad. A héberek a legtöbbet az egyiptomi rabságból való szabadulás után elégedetlenkedtek és zúgolódtak.

Az ilyesfajta magatartás kikezdi az Istennel ápolat kapcsolatát és a jellem szentségét. Alapjában véve minden elégedetlenség és zúgolódás Isten ellen irányul. Ezek viszont összeférhetetlenek a Lélek gyümölcseivel. Ezért tehát jobban kellene figyelnünk arra, hogy mi is történik velünk, amikor észrevesszük, hogy könnyen hajlunk az elégedetlenség és zúgolódás felé.

Lelki szunnyadás

Ha sima úttesten vezetsz egy csendes gépkocsit, könnyen elszunnyadhatsz. Amennyiben utasként ülsz az autóban, csupán a kies látványtól fosztod meg magad, viszont ha a kormány mögött ülsz, végzetes lehet az elalvás. A vallásszabadság sima és egyenes út, a csendes gépkocsit pedig azok a prédikációk jelképezik, amelyek nem rántják le a leplet a bűnökről. Kiváló lehetőséget nyújtanak a szunnyadásra.

Mindannyian a volán mögött ülünk, a hit útján nincsenek utasok. De mivel egyedül Isten ismeri lelkünk valódi állapotát, jelen pillanatban nem tudjuk eldönteni, hogy nálunk fennáll-e vagy sem a szunnyadás veszélye. Vagy, ami még súlyosabb, talán már el is aludtunk. A lelki szunnyadás veszélye olyan valóság, amire érdemes odafigyelnünk.

Anyagiasság és társadalmi elszigetelődés

A vallásszabadság a hívő anyagi gyarapodását is lehetővé teszi. A jólétet, az üzleti fejlődést, a javak birtoklását nem korlátozzák vallási kritériumok. Ez viszont azal kísért, hogy több dolgot akarjunk megszerezni, mint amennyire szükségünk van. Természetesen folyton átértékeljük azt a korlátot, amit saját szükségleteinknek nevezünk. Próbálunk hűségesek maradni, mintha elfelejtettük volna Jézus figyelmeztetését, miszerint nem szolgálhatunk két úrnak. Az anyagiasság veszélyes vírus. De nehogy azt higgyük, hogy csak a gazdagokat fenyegeti veszély. Bárki megfertőződhet. Birtoklási vágya a szegénynek is lehet, csupán nem állt rendelkezésére egy bizonyos életút, vagy nem tudta kamatoztatni az adódó lehetőségeit. De az is lehet, hogy csak túlságosan kényelmes. Csakhogy a kényelem is egyfajta anyagiasság.

Az anyagiasság társadalmi elszigetelődést szül. A gazdagok magányosak, mivel csak olyan emberek maradnak mellettük, akiknek fizetnek, hogy velük maradjanak.

Az elszigetelődésnek két iránya van. Magányosan elszigetelődünk a gyülekezetben. Eljárunk a közösségbe, és úgy tűnik, hogy sokan vagyunk, egy csoportot, egy csapatot alkotunk... Csakhogy a legtöbb esetben mindenki magányos ezekben a csoportokban. Köszönünk egymásnak, tán váltunk is pár szót egymással, de csak felületesen, utána pedig mindenki visszavonul a maga elszigetelt világába, családjába. A társadalmi elszigetelődés másik iránya a missziómunkára vonatkozik. Jézus az emberek közé ment, beszélt velük, az otthonaikban étkezett, meg-

hallgatta sérelmeiket és meggyógyította sebeiket, utána pedig beszélt nekik az üdvösségről. Nincs más missziós módszer. Társadalmi elszigetelődésünk hatástalanná, sőt, nem létezővé teszi a missziómunkát. A rövid lejárátú, időszakos tevékenységek, a felszínes társadalmi kapcsolatok, amelyekben nyilvánvaló az érzelmi távolságtartás, nem számít missziómunkának. A munka hiányának egyik oka tehát az anyagiasság.

Levonva a következtetést: a vallásszabadságnak megvannak az előnyei, de a kockázatai is. Vannak sajátosságok kísértései, amelyeket azonosítunk és folyton megfigyelés alatt kell tartanunk, hogy legyőzhessük azokat. Az itt említett kísértések – még ha nem is szolgáltatunk pontos magyarázatot mindenikre – árthatnak a hívő ember jellemének és a missziómunkának. Pedig éppen ezért – a szent jellem formálása és a missziómunka miatt – létezik az egyház. Ha nem érjük el ezeket a célokat, a vallásszabadság semmi hasznót nem hoz számunkra.

E kísértések emberi természetre gyakorolt hatásától eltekintve, Isten kijelölte az utat, amelyen kitartóan járunk kell. Nem könnyű, viszont megéri ezen az úton haladni, akkor is, ha jutalmat majd csak az út végén kapunk. Biztosan lesznek győztes hívők. Nem tudjuk, hogy hányan, azt viszont tudjuk, hogy mindenkinek hozzáférése van a győzelemhez. Ez a lehető legnagyobb szabadság, s végső soron az egyetlen. ■

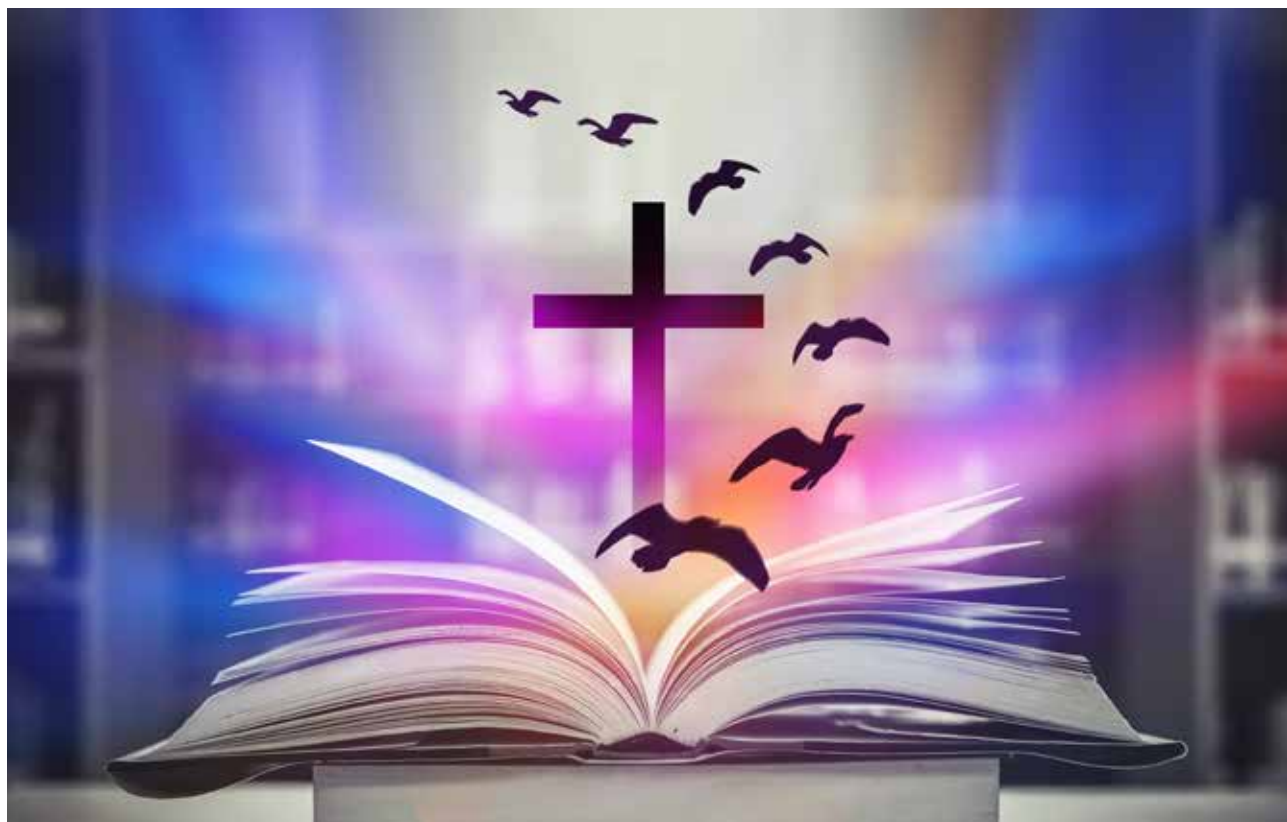
Dănuț Obăgeanu, a Bănăți Egyházterület Közkapcsolatok és Vallásszabadság Osztályának igazgatója a 2021–2025-ös mandátumban

A SZABADSÁG FUNDAMENTUMA

A szabadság alapvető jog, amit az ember a teremtetéskor kapott. Valószínűleg épp ez az ajándék járult hozzá a szenvedés és a halál világra jöttéhez – olvassuk 1Mózes 3. fejezetében. A történelem folyamán felbukkanó elnyomó rendszerek különleges leckét adtak számunkra a szabadság értékére vonatkozóan. Minél inkább elítélünk egy totalitárius rendszert, annál inkább kísértve érezzük magunkat, hogy utánozzuk, sőt tökéletesítsük azt. Számos diktatórikus rendszer született elnyomó rendszerek ellenreakciójaként, s miközben megpróbálta legyőzni azt, még kegyetlenebbé, még szörnyűbbé vált. Vajon miért nem vagyunk képesek megőrizni egy ilyen fontos ajándékot, mint a szabadság? Válaszként erre az Úr az igazságot a szabadság fundamentumaként mutatja be. Igazság nélkül nincs szabadság. Akit valaha becsaptak vagy megcsaltak, pontosan fel tudja mérni, át tudja érezni a hazugság okozta szenvedés mértékét. A világtörténelemből tudjuk, hogy

egy elnyomó rendszer első dolga általában elhallgatni/elhallgattatni az igazságot. Cenzúrázza az információt, hogy csak az kerüljön ki, ami a hivatalos politika számára előnyös.

Az internet térnyerésével a szólásszabadság is jelentős mértékben elterjedt. Míg a rádió és a televízió korszakalkotó lépésnek számított a kommunikációban, az internet az információ terjesztésének robbanásszerű növekedéséhez vezetett. Ez az ugrás azonban a téves információk, a félretájékoztatás kockázatát is magában hordozza. Az internetes visszaélések mértéke félelmetes szintet ért el. Egyre szélesebb körben terjed a személyes vagy banki adatok eltulajdonítása, és egyre gyakrabban hallunk életet veszélyeztető kihívásokról is. Mindezek mellett azonban az igazság is láthatóságot nyert és egyre inkább hozzáférhető. Ma már közvetíteni tudjuk a nyilvános istentiszteleteket, amelyek később is bármikor visszanezézhetők, továbbá bárholn is elérhetők bibliai magyaráza-

tok és az egyház életével és küldetésével kapcsolatos beszámolók.

A romániai Luther

A Vallásszabadság Osztály tevékenységeinek egy része annak köszönhetően valósult meg, hogy egyes gyülekezetek vagy intézmények kifejezték szándékukat, hogy szeretnének részt venni bizonyos vallásszabadsággal kapcsolatos rendezvényeken.

A Dumitru Cornilescu által fordított Biblia kiadásának 100. évfordulóján, 2021. augusztus 13-án abban az előjogban volt részem, hogy részt vehettem a Suceava megyei Dumbrăveni-ben a helyi önkormányzat által szervezett megemlékezésen. Valóságos áldásnak bizonyult – és számos ember megtéréséhez járult hozzá –, hogy a romániai keresztény egyházak egy korszerű bibliafordítással gazdagodtak. Ebből az alkalomból beszámolókat hallhattunk a fordítás érdekében vívott küzdelem fontosabb szakaszairól, az akadályokról, amellyekkel a fordító szembesült.

A romániai egyházi társadalmat felettébb zavarta, hogy immár az egyszerű emberek is hozzáférhettek a tisztán érthető és könnyen magyarázható üzenethez, s ezzel függetlenebbé váltak a szakavatott papság magyarázataitól. Miron Cristea pátriárka megpróbálta elsimítani az egyházon belül kirobbant konfliktust, és azt javasolta a fordítónak, hogy legalább egy időre hagyja el az országot, mivel bírálói a „legnagyobb ördögnek” tekintették. Az Ortodox Egyház közel állt ahhoz, hogy etetneknek nyilvánítsa Cornilescut, a nyugat viszont a XX. század Lutherének tekintette. Ez is bizonyítja, hogy az igazságot a legtöbb esetben ellenségesen fogadják, vagy egyenesen elutasítják.

Üldözési mánia

A szabadság egyeseket zavar, ezért ők úgy érzik, hogy nekik kell mielőbb előidézni az üldözést.

Különböen mivel magyarázhatnánk a „vásárnapi törvényekkel” kapcsolatos álhíreket? Egyházunk számára különleges fontossággal bír a hamis szombat kikényszerítésének kérdése. Az év elején felröppent a hír, miszerint Ferenc pápa arra kérte Donald Trump elnököt, hogy hirdesse ki az Egyesült Államokban a szóban forgó törvényt. Nem új keletű az állítás, miszerint a Vatikánban egy fiók mélyén lapul a rendelet, és csak arra vár, hogy érvénybe léptessék. A jelenlegi, sokkoló változásokat produkáló világpolitikában az efféle hírek arra szolgálnak, hogy újra vallást tegyünk a történelmi és eszkatológiai időszakra vonatkozó egyedi hitünk mellett. A baj csak az, hogy a hír hamis, és

a hazugság nem szabadítja fel a jellemet, és semmilyen módon nem építi azt. A Szentírás ismerete mellett szükség van arra, hogy a hozzánk érkező üzeneteket alapos vizsgálatnak vessük alá. Bármely hamisságra utaló jel nem tesz egyebet, mint elcsüggeszt és tovább erősíti a hitetlenséget, körünk egyik jellemző jelenségét.

A cselekvő igazság

Az utóbbi években számos missziós jellegű rendezvényre került sor egyházi életünk különböző területein: az egészségügy, az oktatás és a társadalmi élet terén. Ezek zömét pozitívan fogadták a célszemélyek, de voltak olyan helyzetek is, amikor beigazolódott, hogy a vallásszabadság viszonylag törekeny ajándék, amit bármikor elveszíthetünk.

Beszédes példa e tekintetben azoknak a spanyolországi ifjaknak az esete, akik az elmúlt év februárjában egy hetet töltöttek a Moldovai Egyházterületben, anyagi támogatásban részesítettek rászorulókat, bibliaórákat tartottak gyermekeknek, és Jászvásár közelében két helységben is evangelizációt tartottak. A rendezvények azonban kiváltották a politikai és vallási előjárók haragját, majd felszólítottak, hogy azonnal távozzunk a környékről. Ezen felettébb meglepődtünk, hiszen a község polgármestere az elmúlt években együttműködött a helybéli lelkipásztorunkkal hasonló projektek megvalósítása érdekében. Amikor viszont a települést adventista fiatalok lepték el és bibliai témájú előadásokra hívták az érdeklődőket, az emberek magatartása gyökeresen megváltozott. Végül sikerült megvalósítanunk a projektet, de el kell mondanunk, hogy ez csakis az Úr kegyelmének és oltalmának volt köszönhető.

A projektben részt vevő fiatalok elmondták, hogy missziós tevékenységeik során gyakran találkoznak ellenséges magatartással, s néha még közvetlen fenyegetéssel is. Ez is azt bizonyítja, hogy a politikum által biztosított szabadságjogok és a terepen tapasztalt valóság között olykor hatalmas szakadék tátonghat. Ezek a helyzetek azokra a megpróbáltatásokra és áldozatokra emlékeztetnek, amelyeket az idők során az őszinte és szolgálatkész keresztények az evangélium hirdetése közben átéltek, továbbá igazolják, hogy napjainkban is kerülhetünk ilyen, vagy még ennél is veszélyesebb helyzetekbe. ■

**AZ IGÉBEN
HORGONYOZVA
MUGUREL
ASAFTI**

**„ÉS MEGISMERITEK
AZ IGAZSÁGOT, ÉS
AZ IGAZSÁG SZA-
BADOKKÁ TESZ
TITEKET” (JN 8:32).**

Mugurel Asaftei, a Moldovai Egyházterület
Közkapcsolatok és Vallásszabadság Osztályának
igazgatója a 2021–2025-ös mandátumban

A HŰSÉGES VEZETŐ PORTRÉJA

Márdokeus az a bibliai személyiség, aki a vallásszabadság kontextusában mindig is lenyűgözött. Tudtátok, hogy a nevét 50 alkalommal említi Eszter könyve, míg az Eszteré csupán 35 ízben tűnik fel? Talán meglepő, de Márdokeus a teljes Biblia egyik legdinamikusabb személyisége. Fedezzük fel együtt, ki volt Márdokeus, és mint Jézus Krisztus előképe, vezetőként hogyan járt el megbízatása során! Ennek érdekében életének három vetületét fogjuk megvizsgálni.

1. A vezetőnek „lelke” van

Eszter könyve 2:7 verséből megtudjuk, hogy Márdokeus „lánya gyanánt” fogadta magához Esztert. Tette jellemes emberre vall, akinek lelke van.

Valósággal lenyűgözött a Török Köztársaság első elnöke, Mustafa Kemal Atatürk élete és munkássága. Többek között 9 gyermeket fogadott örökbe. 1934-ben adta ki a Családnév Törvényt, majd egyik gyermekének, akit „lánya gyanánt” örökbefogadott, a Gökçen családnévet adta, aminek jelentése: „mennyei”. Akár elhisszük, akár nem, Sabiha Gökçen volt az első nő, aki csupán 23 évesen vadászpilóta lett! Megjegyzendő, hogy a repülés iránti szenvedélyét fél évvel azután fedezte fel, hogy megkapta új nevét! Sabiha előtt – az örökbefogadásnak köszönhetően – a szó szoros értelmében megnyílt a láthatár. Amikor valakit lelki szempontból örökbe fogadunk, vele együtt készíthetünk mennyei terveket.

Mivel Atyánk örökbe fogadott bennünket, mi is a mennybe juthatunk, tudjuk meg Efézus 1:5 verséből: „Eleve elhatározván, hogy minket a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az Ő akaratának jó kedve szerint.”

2. A vezető népe jólétére törekszik

Azonosságának felvállalása Márdokeus számára létfontosságú volt, és nem képezhette alku tárgyát. Megtagadhatta volna a származását? Az ak-

kori vallási és etnikai tisztogatás körülményei között ezt valószínűleg sokan megtették. Péter sokkal előnyösebb körülmények között tagadta meg az Urat.

Márdokeus azonban nem szégyelli származását, és nem tartja alacsonyabb rendűnek magát, hanem minden erejét és képességét arra használja fel, hogy száműzetésben élő népét erősítse. Felépít egy lelkiállapotot, és fenntartja a nemzeti azonoságtudatot. Ez a feladat hárul minden keresztény vezetőre, legyen szó miniszterről, lelkipásztorról, presbiterről vagy ifjúsági vezetőről. Végeredményben ez mindannyiunk kötelessége, vezetőké és egyszerű tagoké egyaránt.

A vezető létjogosultsága és erkölcsi ereje abban rejlik, hogy „népe jólétét tartja szem előtt”.

Elég csupán néhány pillantást vetni Jézus Krisztus munkásságára, aki mindenkor „a nép jólétét tartotta szem előtt”, aminek eredményeként akik óhajtják, örökbefogadás által az Ő fiai és leányai lehetnek.

A Megváltó életének egyetlen példája is elegendő ahhoz, hogy megértsük, Márdokeus miként vetítette előre Jézus Krisztus közbenjárói munkáját: „Jeruzsálem, Jeruzsálem! Ki megölöd a prófétákat és megkövezed azokat, akik te hozzád küldetted, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképpen a tyúk egybegyűjti kis csirkéit a szárnya alá, és te nem akartad” (Mt 23:37).

3. A vezető a teljes nemzet jólétéért száll síkra

Márdokeus meggyőzően és hatékonyan járt el, anélkül hogy nagy zajt csapott volna, miközben a befolyása egyre csak nőtt. Istenért dolgozni akkor, amikor nem keresik az Ő nevét, és a kegyeséget nem tűzik zászlóra – mint tudjuk, Eszter könyvében Isten neve egyszer sincs megemlítve –, valóban különleges dolog. Márdokeus szélsőségesen nehéz időkben végzi munkáját, mégis bátorsággal cselekszik, és megengedi magának a luxust, hogy csak hasznos dolgokat szóljon, s így Isten eszközévé válhasson a zsidó nép megmentése érdekében.

Szinte el sem tudunk képzelni olyan az Isten országának ügyéért munkálkodó vezetőt, aki a hallgatás mellett döntene. Különösen érdekes, hogy Márdokeusnál tökéletes egyensúlyban vannak a meg nem értett hallgatások – a diszkrét, de tartalmas cselekvésekkel fémjelzett időszakok – és az emlékezetes „felszólalások”. Mi több, néha, amikor hallgat, figyelmezteti Esztert, hogy most jött el a pillanat, amikor meg kell szólalnia.

A keresztény vezető elsősorban nem a maga, hanem a közösség javáért cselekszik. Ima által válik a közösség hangjává.

Beszélni és hallgatni fog, hogy megtudja, mit kell mondania, és ha ő maga nem fog tudni beszélni, akkor átruhazza valakire ezt a feladatot.

Így járt el Megváltónk is: beszélt Atyjának, a mi Atyánknak rólunk, és szívét örök boldogságunk foglalkoztatta. Jézus Krisztus főpapi imája

foglalja össze mindazt, amit sokkal kisebb léptékben maga Márdokeus is tett: „Hogy mindnyájan egyek legyenek...” (Jn 17:21 e.r.).

Szeretnél Márdokeus lenni?

Nehéz és bonyolult időszakban olyan férfiakra és nőkre van szükség, akik Márdokeus-hoz hasonlóan védelmükbe veszik a lelkiismeret, a szólás és az imádat szabadságát, s teszik ezt bőjtöléssel és imádkozással, tartalmas, energikus, esetenként diszkrét tettekkel kiegészítve. Arra vágyunk, hogy Isten ilyen krisztusi lelkületű, hűséges vezetőket rendeljen, akik védelmezik, összefogják és lelkiileg vezetik az Ő népét. ■

Mădălin Avrănescu, a Munténiai Egyházterület Közkapcsolatok és Vallás-szabadság Osztályának igazgatója

**KRISZTUSI
LELKÜLETTEL
MĂDĂLIN
AVRĂNESCU**

„MERT A ZSIDÓ MÁRDOKEUS MÁSODIK VOLT AHASVÉRUS KIRÁLY UTÁN, NAGY A ZSIDÓK KÖZÖTT, ÉS KEDVES AZ Ő ATYJAFIAI SOKASÁGA ELŐTT, AKI JAVÁT KERESÉ NÉPÉNEK, ÉS BÉKESSÉGET SZERZE MINDEN IVADÉKÁNAK” (ESZTER 10:3).

BIBLIAI ÉRTÉK: A VALLÁSSZABADSÁG – JELENKORI KIHÍVÁSOK

Avallásszabadság mennyei ajándékának valódi fontosságát a legtöbb esetben nem értékelik. Ezen ajándék magasztos értékének megértése érdekében talán össze kellene hasonlítanunk saját életünket annak a közel négymilliárd embernek az életkörülményeivel (a világ népességének 51,6%-ával), akik a 10/40-es ablakhoz tartozó 28 országban élnek Észak-Afrikától Kelet-Ázsiáig, és a diszkrimináció és az üldözés áldozatai. Egyes tanulmányok szerint 2023-ban regisztrálták az eddigiekhez képest legtöbb, üldözéssel és diszkriminációval kapcsolatos esetet. Az Open Doors által közzétett jelentés rámutat, hogy öt keresztényből kettőt üldözés ér Ázsiában, Afrikában pedig öt az egyhez az üldözött és diszkriminált keresztények aránya. Ha megérteni és értékelni szeretnénk a vallásszabadságot, gondolkodjunk el azon, hogy milyen lehet keresztényként élni Jemenben, Észak-Koreában vagy Iránban.

Adjunk hálát Istennek a kedvező körülményekért, amelyek között szabadon kifejezhetjük vallási meggyőződéseinket, ugyanakkor felelősségtudattal figyeljünk a lehetséges kisiklásokra is.

A vallásszabadság azért fontos, mert közvetlenül érint bennünket. Fennhangon beszélni a szabadságról, de közben semmit sem tenni az érdekében, valójában kockázatos és ártalmas. A vallásszabadság nemcsak egyénenként, hanem közösségileg is fontos. A szabadság mennyei ajándék, amely a szereteten alapszik, a szeretet velejárója pedig a szabadság. Ebből építkezve jutunk el a vallásszabadsághoz. Ha értékelsz és szeretsz valakit, tiszteletben tartod a döntéseit is.

1. Szabadság a teremtés előtt

A bűnbeesés előtt a Teremtő választási és imádati szabadságot kínált fel a teremtett lényeknek. Ezt bizonyítja, hogy az angyalok szabadon választhattak a jó és a rossz, az igazság és a hazugság között. Az a tény, hogy Lucifer is eldönthette, milyen értékrendet követ, igazolja, hogy amikor Isten alkot, teremtményét szabad akaratral ruházza fel. A világegyetem realitásait egy rossz döntés változtatta meg, és akkor jelent meg a bűn.

2. Szabadság a teremtés után

Ádám és Éva megjelenése Isten azon vágyának volt a bizonyítéka, hogy meg akarja teremteni az embert, és az élet ajándékát akarja neki adni. Isten több mindent teremtett (csillagokat, fákat, madarakat, embert, stb.), ami arra utal, hogy szeretetből fakadóan alkotott, a szeretet pedig – hogy megélhessék és megtapasztalhassák – legalább két személy kell – a mi esetünkben az első emberpár, Ádám és Éva. Kapcsolatuk elején fény vette őket körül, ami Istentől való függőségük és Istennel ápoltságuk szép kapcsolatuk öröme volt a garanciája.

3. Szabadság a bűnbeesés után

Az első emberpár a szeretetre alapozva élte életét, ami szabad akaratának kifejezésében is megnyilvánult. Ebben az értelemben az első család boldog és felhőtlen élete keresztútjához érkezett – döntést kellett hozniuk, és sajnos rosszul döntöttek, ami drámai módon a körülöttük levő világot is megváltoztatta. Éva úgy döntött, hogy egy időre eltávolodik a férjétől, ezt követően vétkezett, aztán Ádámnak is teljesen tudatosan el kellett döntenie, hogy milyen irányba megy tovább. Attól a pillanattól kezdve az ember a homály felé siklott, aminek mai napig látjuk a következményeit.

4. A szabadság mint garancia

Minden másképp alakult volna, ha Isten előre beprogramozott embereket, amolyan mini robotokat teremt, akiket nem a szabad akarat által vezetett szeretet motivál, hanem inkább elektromos impulzusok. Milyen más lett volna egy ilyen élet! De mivel Isten a szeretet, ezt az ajándékot megosztotta teremtményeivel is, felkínálva nekik a szeretet és a választás lehetőségét. A szabadság és a szeretet oszthatatlan egységet alkot, amit maga Isten szavatol.

5. Szabadság az üdvtörténetben

Jelen életünket a bűn és a halál okozta problémák és sebek nehezítik meg. Így mennek a dol-

gok, és mi, emberek mintha egyirányú úton haladnánk előre. Amikor a bűnbeesés után Ádámot és Évát elkeseredés kerítette hatalmába, Isten a szeretet megoldását választotta, mely révén az ember reménykedhet abban, hogy megszabadul a bűn átkától. Az ezt követő eseményeket megtaláljuk a Szentírásban, ahol le vannak írva a jó és gonosz közt dúló küzdelem különböző vetületei és arcuatai. Találkozunk Isten embereivel, akik személyes terheik és küzdelmeik ellenére az igazság és a világosság hordozóiként hirdetik embertársaiknak a megváltás üzenetét. Egy szeretett és megváltozott ember ugyanis képes szeretni és tisztelni másokat, jót cselekszik és gyógyulást hirdet maga körül.

6. A szabadság mint felelősség

A jó és gonosz közt dúló nagy küzdelem az a színtér, ahol számos, Istent szerető hős védelmébe vette az egyetemes stabilitást szavatoló erkölcsi-lelki értékeket. Hajlandóak voltak védelmezni az igazságot a hazugság korszakaiban is, amikor a leghevesebb sátáni támadások dúltak. Egyesek még a közutálat ellenére is Isten mellett maradtak. Itt sorolhatjuk fel az Ótestamentumból Noét, Ábrahámot vagy Mózeszt. Noé 120 éven keresztül dolgozott és hirdette a pusztulást, de senkit sem kényszerített arra, hogy a bárkába lépjen, mivel a szeretet a másik ember szabadságának elfogadásában nyilvánul meg. Ábrahám eldöntötte, hogy elhagyja szülőházát, mert szeretete Istent. Amikor az unokaöccse, Lót elhatározta, hogy elköltözik, Ábrahám tiszteletben tartotta a döntését, mivel a szeretet tiszteletben tartja a másik ember akaratát, és csak azt hirdeti, ami tiszta és szép. A Mórija-hegyen Ábrahám úgy döntött, hogy szeretetből Istennek engedelmeskedik és nem a saját érzelmeire hallgat, mert a szeretet szabadsághoz, a szabadság pedig felelősségvállaláshoz vezet. Nem utolsó sorban pedig, Mózes, a reménység és a zsidók szabadulásának hirdetője, noha kiváló vezető volt, mégsem kényszerített senkit, hogy elfogadja őt és engedelmeskedjen Istennek. Imádkozott a népért, együtt szenvedett vele, pedig sokszor fellázadt; tiszteletben tartotta Miriám és Áron minden ihletettséget nélkülöző döntéseit, még akkor is, ha azok drámai következményekkel jártak.

Az Újtestamentumban hasonló lelki ébredést figyelhetünk meg Isten embereinek életében, akiket a Szentlélek vezérelt, és a legsötétebb helyeken is hirdették a reménységet, és próbáltak minél több lelket megmenteni az átok birodalmából. Ezek az emberek szeretettel munkálkodtak em-

bertársaikért, sokakat megmentettek, de tiszteletben tartották embertársaik helytelen értékrendjét. Az igazság apostolai nem paktáltak le Sátánnal, nem fogadták el a bűnt, hanem Isten szeretetét hirdették, amely úgy üdvözít, hogy közben tiszteletben tartja az emberek vallásszabadságát, még azokban a helyzetekben is, amikor egyesek hátat fordítottak az első keresz-

7. A szabadság és Jézus Krisztus

Jézus Krisztus volt az, aki szeretettel győzte le a világot és hirdette a megváltást. Eszembe jut egy jelenet, amelyben a szeretet és a szabadság magasztos módon egybefonódik. Jézus találkozik egy lelki beállítottságú gazdag ifjúval, aki igazi, mély lelki tapasztalatokra vágyik. Márk leírásában (10. fejezet) azt olvassuk, hogy Jézus szerette ezt az ifjút, aki azonban nem volt hajlandó lemondani az anyagiokról, hogy másoknak segíthessen. Jézus azonban tiszteletben tartotta a döntését, és az ifjú szabadon távozott a társaságából. Mindez annak tudható be, hogy a szabadságot hirdető szeretet bár szenved, mégsem kényszerít, nem rábeszéléssel támad az ember lelkiismeretére.

8. Szabadság a végidőben

A bűn pánikot és zűrzavart hozott a világba. A Szentírásból megtudhatjuk, hogy a gonosz egyre hevesebb támadásokat indít, mivel tudja, hogy közeledik az utolsó órája. Következésképpen számítanunk kell bizonyos csoportok vagy politikai és vallási rendszerek sötét érdekeinek érvényesítésére és beavatkozásaira, akiknek céljuk eltörölni a lelkiismereti- és vallásszabadsági jogokat, és különböző büntető módszerek kilátásba helyezésével kikényszeríteni a vallási és felfogásbeli változást, és ezzel az embereket egy bizonyos imádati formára kényszeríteni. Ha mindez ma még elképzelhetetlennek tűnik, társadalmi, politikai válságok vagy természeti katasztrófák esetén minden nagyon rövid idő alatt megváltozhat. Erre a jövőre már most fel kell készülnünk, és tudatosítanunk kell a kihívásokat, hogy kellőképpen tudjunk majd megnyilvánulni. Például jeleznünk kell a vallásszabadságot veszélyeztető bármely kisiklást, és megoldásokat kell keresnünk: szorgalmaznunk kell a tiszta társadalmi értékrendek népszerűsítését és kapcsolatok teremtését olyan politikai

**A SZERETET
VELEJÁRÓJA
PETRE-DANIEL
NIŰ**

**FENNHANGON
BESZÉLNI A SZABAD-
SÁGRÓL, DE KÖZBEN
SEMMIT SEM TENNI
AZ ÉRDEKÉBEN, VALÓ-
JÁBAN KOCKÁZATOS
ÉS ÁRTALMAS.**

döntéshozó szervekkel, amelyek Isten befolyására megelőzhetik a törvényhozás számunkra kedvezőtlen döntéseit vagy a még súlyosabb problémákat.

Ellen White kijelentette, hogy Isten befolyást gyakorol a különböző területeken tevékenykedő személyekre, akik az Ő tervét teljesítik még akkor is, ha nem a mi felfogásunk szerint értelmezik a vallásgyakorlást. Pál szerint feladatunk imádkozni a vezetőkért: tanúsítsunk tiszteletet és kedvességet a döntéshozók iránt! Teljes mértékben időszerű az apostol tanácsa: „A tisztességre gondotok legyen minden ember előtt” (Róm 12:17 u. r.).

9. A szabadság és én

A lelkiismeret- és vallásszabadság életünk „festményének” keretét tartja össze. Örölnünk kellene annak, hogy Isten szabadnak teremtett bennünket, ugyanakkor tudatában kell lennünk annak,

hogy a lelkiismeret- és vallásszabadság ajándék, amit személyes munkánk által kell védelmeznünk és támogatnunk. Isten tiszteletben tartja döntéseinket, és tőlünk is ugyanezt várja el. Kényszerítés nélkül hirdeti a jóságot, jókra és gonoszokra egyaránt felhossa napját. Ez a mi feladatunk is: világítanunk kell, amikor szinte kézzel kitapintható a sötétség, és reménységet kell nyújtanunk az elcsüggedt szíveknek. Emeljük fel a szavunkat, amikor problémákat tapasztalunk a lelkiismeret- és vallásszabadság terén, Isten szeretetét pedig kellő érzékenységgel, kényszerítés és manipulációs eszközök nélkül hirdessük. A világ sokkal jobb hely lehet, ha mi is jobbá válunk, és értékelni fogjuk Isten lelki értékeit, tiszteletben tartva és szeretve embertársainkat! ■

Nitã Petre Daniel, az Olténiai Egyházterület
Központok és Vallásszabadság
Osztályának igazgatója

A LELKIISMERET DILEMMÁI

Isten népe mindig is abban az előjogban részesült, hogy egy lépéssel a kora előtt járhatott. De nem azért, mert ennyire gyorsak vagyunk, hanem mert profetikus látást kaptunk a mennytől. Miközben lázas viták folynak az emberiség jövőjéről, mi már látjuk a tendenciákat, és tudjuk a végkifejletet. Ez azt jelenti, hogy már a jövőben élünk, hiszen előre látjuk és készülünk rá.

„A hatóságok törvényeket hoznak, hogy korlátok közé szorítsák a vallás szabad gyakorlását. Maguknak tulajdonítják és igénylik azt a jogot, amely egyedül Istent illeti meg. Azt gondolják, hogy kényszeríthetik a lelkiismeretet, amelyet egyedül csak Istennek szabad ellenőriznie” (Ellen G. White: *Jézus élete*, 630. o.). Ezek a kilátások éberségre készítetnek, hogy már most kezdjünk el készülni. Az alábbiakban tekintsünk át néhány mai kihívást.

Erkölcsei lehetőségek tisztázása különböző szakmai területeken

Hitalapelvei szinten felvállaltuk a Tízparancsolat megtartását. A negyedik parancsolat számos esetben döntés elé állít a munkahelyen, de bizonyos kérdésekre az egyháznak is válaszolnia kell. Vannak-e olyan szakterületek, ahol talán nem erkölcsstelen szombaton is fizetett munkát végezni? Hol a határ a sürgősségi esetek, a jótétemények és a különböző szakmai vagy társadalmi területeken végzett munka között? Ilyen helyzetekben milyen megoldásokkal állhatunk elő anélkül, hogy kompromittálnánk a hitünket és a lelkiismeretünket? Tehetünk-e még többet azért, hogy összhangot teremtsünk ezek között a kérdések között? Nem csupán elméleti viták ezek, hanem gyakorlati gyötrődések, amelyeket a munkahely és a tiszta lelkiismeret megőrzésének dilemmája vált ki.

A lelkiismeret határainak definiálása

Egyházként síkra szállunk a lelkiismeret szabadságáért. De vajon mindenkinek tévedhetetlen a lelkiismerete, vagy a lelkiismeret csupán egy támpont, amit a Bibliának és a hívők teljes családjának nyújtott isteni vezetésnek is igazolnia kell? Milyen körülmények között hozhat valaki kizárólag a lelkiismeretére hallgatva döntéseket? Amennyiben ezeket a kérdéseket nem tisztázzuk, a szabad lelkiismeret könnyen válhat érvvé a Szentírás által helytelennek tartott döntés mellett. „Mint szabadok, és nem mint akiknél a szabadság a gonoszság palástja, hanem mint Istennek szolgálói” (1Pt 2:16). A szabad lelkiismeret tehát felelősséget ruház ránk, amely egy újabb szűrő döntéseink és tetteink előtt.

A konzervatív vallásos irányzatok befolyásának erősödése

Az évek során megszoktuk a globalista szölamokat, amelyek amolyan irreleváns társadalmi jelenségként kiszorították a vallást. Csak-hogy az idők változtak. A már le-tűntnek hitt kultúrából eredő témák hirtelen fontosokká váltak mind politikai, mind társadalmi téren. Vallásosnak lenni, nyilvánosan beszélni hitbeli meggyőződéseinkről immár népszerű tendenciává lépett elő. Ez nyilvánvaló reakció a zsidó-keresztény örökségből származó autentikus értékek méltatlan megvetésére. Ilyen kontextusban jó dolgok is történhetnek. Például: sok esetben a bizonyos kérdések felé történő nyitás ajtót tár a bibliai üzenet nyilvános hirdetése előtt, viszont a dolgok könnyen félrecsúszhatnak. Ab-ból az indítatásból, hogy még több rendet teremtsünk a társadalomban, könnyen születhetnek megszorító intézkedések. Meddig a pontig avatkozhat be a „császár” a val-lás ügyeibe, és mi az, amibe egyedül Istennek van joga be-avatkozni? Egy ilyen határkő a lelkiismereti szabadság, de bizonyos esetekben vajon ez is feláldozható?

A vallás- és lelkiismereti szabadság kultúrájának megszilárdítása

Amennyiben tisztáztuk ezeket a kihívásokat, szálljunk síkra továbbra is ennek a szabadságnak az értékei mellett. Beszélünk kell ezekről a hívők között, hogy mindenki megértse, de a hatóságok felé is cselekednünk kell, mert nekik kell tiszteletben tartaniuk ezeket a jogokat. Természetesen először magunknak kell tisztában lennünk azzal, hogy mit hiszünk és miért küzdünk, és nemcsak hitalap-elvi vagy elméleti síkon, hanem a gyakorlatban is, utána pedig teljes nyitottságot kellene invesztálnunk az olyan személyekkel való kapcsolatokba, akiknek döntései be-folyásolják a társadalom menetét. A fény világít a sötét-ben, még ha kis fényről is van szó. „Az Úr Istent pedig szenteljétek meg a ti szívetekben. Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinek, aki számot kér tőletek a benne-tek levő reménységről, szelídséggel és félelemmel: Jó lel-kiismeretetek lévén...” (1Pt 3:15-16). ■

**FÉNY
A SÖTÉTBEN
BENIAMIN
ANCA**

**„AZ ÚR ISTENT
SZENTELJÉTEK MEG
A TI SZÍVEKBEK!
MINDIG KÉSZEK
LEGYETEK MEGFE-
LELNI MINDENKINEK,
AKI SZÁMOT KÉR
TŐLETEK A BENNE-
TEK LEVŐ REMÉNY-
SÉGRŐL” (1PT 3:15)**

Beniamin Anca, az Észak-erdélyi Egyházterület Közkapcsolatok és Vallásszabadság Osztályának igazgatója

A SZENTLÉLEK MUNKÁJA

A Szentlélek Jézus Krisztus életében

A megváltási terv bibliai leírásának kontextusában az egyik legfontosabb téma a Szentlélek személyével és munkájával kapcsolatos. Isten Lelke jelen volt a teremtéskor (1Móz 1:2); Jézus Krisztus a Szentlélek közbelépése folytán született Máriától (Mt 1:20-21); az egyház pedig a Szentlélek pünködsi kitöltése nyomán jött létre (Csel 2:1-4).

A Szentlélek Jézus Krisztus munkásságának kulcsfontosságú pillanataiban is jelen volt. Még nyilvános munkásságának kezdete előtt, Jézus keresztségekor látjuk a Szentlelket galamb formájában megjelenni (Mt 3:16-17). Később a Megváltót a pusztába vitte az odaszentalódás idejére (Mt 4:1), ahol az ördög is megkísértette. A názáreti zsinagógában Jézus felolvasta Ézsaiás 6:1 versét, majd kijelentette, hogy ez a jövődőlés beteljesedett, és megszállta Őt a Szentlélek, hogy elvégezhesse földi küldetését (Lk 4:18-19).

Kereszthalála előtt ígéretet tett tanítványainak, hogy nem hagyja őket árvakul, hanem elküld egy másik Vigasztalót, az Igazság Lelkét (Jn 14:16-17), aki majd folytatja az Ő munkáját ezen a földön. Bátorította a tanítványokat, hogy menjenek Jeruzsálembe, és ott várják a mennyei erő Szentlélek általi kitöltését (Lk 24:48-49).

A Szentlélek az egyház életében

A jövődőlés, amiben Jézus megígérte a Szentlelket a tanítványoknak, hajszálpontosan beteljesedett pünkösdkor (Csel 2:1-4), amikor számos zarándok gyűlt össze Jeruzsálemben. A tanítványok ezt az eseményt a Szentlélek általi keresztséggént értelmezték (Csel 11:15-18). A pünködsi kitöltéssel kezdődően a jeruzsálemi közösségben élő tanítványok félelmet nem ismerve hirdették az evangéliumot. A Szentlélek jelenlétének és befolyásának eredményeképpen az üzenet gyorsan terjedt. A feltámadt Jézus Krisztusról szóló hír feltartóztatlanul terjedt a Jeruzsálemben és környékén élők között, és az üzenet minden társadalmi réteghez eljutott. István prédikációja vi-

tathatatlan bátorságról és ékesszólásról tett bizonyosságot, amit a bibliai szöveg is megerősít: „Mivel pedig teljes vala Szentlélekkel, a mennybe függesztvén szemeit, látá Istennek dicsőségét és Jézust állani az Istennek jobbjára felől, és monda: Íme látom az egeket megnyílni, és az embernek Fiát az Isten jobbjára felől állani” (Csel 7:55-56).

Jeruzsálemben ez a munka akkor érte el a csúcspontját, amikor a Szentlélek irányításának köszönhetően még a papok közül is sokan megtértek (Csel 6:7). A Cselekedetek könyve beszámol arról, hogy az első században az apostoli egyház a Szentlélek közvetlen vezetése alatt állt; valójában igazolja, hogy amint Jézust is a Szentlélek vezérelte, a tanítványok, élükön Péterrel, rádöbbennek, hogy az üzenetet a pogányoknak is el kell vinni (Csel 10:19-20), és a körülmetéltek megdöbbenésére a Szentlélek a pogányokra is kitöltetett (Csel 10:44-48). Új horizontok tárultak fel tehát a missziómunka előtt, ezzel együtt pedig az Istennel és jellemével kapcsolatos felfogások addig ismeretlen és kiaknázatlan kilátásokat, értelmezéseket nyertek. Isten művének Szentlélek által történő egyetemessé válása megváltoztatta az emberek felfogását Isten természetével és jellemével kapcsolatosan.

A társzuli Saulus megtérése újabb fordulópont a Krisztus egyháza és a pogányok közt végzett missziómunka történetében. Saulus megkeresztelkedett és betöltekezett Szentlélekkel, amit az Isten által személyesen elhívott Ananiás szavai is igazolnak (Csel 9:17-18). A Szentlélek számos alkalommal vezette Pál apostolt három misszióútja során, s így lett a pogányok apostola. Egy dolog biztos: az embereket közvetlenül Isten Lelke vezérelte (Csel 20:22-23). Amikor Jeruzsálemben sor került az első egyházi gyűlésre, hogy megvitassák a körülmetélés és a mózesi törvények pogányok általi megtartásának kérdését, a viták, valamint Barnabás és Pál bizonyágtétele után Jakab felszólalt és kijelentette, hogy a pogányokkal nem kell ezeket a törvényeket betartatni: „Mert tetszék a Szentléleknek és nekünk, hogy semmi több teher

ne vesszék ti reátok ezeken a szükséges dolgokon kívül” (Csel 15:28-29).

A Jelenések könyve leírja, hogy János „lélekben” volt az Úr napján (Jel 1:10), és a Lélek különféle üzeneteket közölt a gyülekezetekkel (Jel 2:7, 29). Szinte az összes esemény a Szentlélek közvetlen jelenlétében történik. A könyv végén pedig ezt olvassuk: „a Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jövel!” (Jel 22:17), utalva a Krisztus visszajöttét ígérő próféciára.

A Szentlélek az ember életében

Pál apostol kijelenti, hogy testünk a Szentlélek temploma (1Kor 3:16). Az akkori görög felfogás szerint az anyag gonosz, a lélek jó, a test pedig a lélek börtöne, amit ki kell onnan szabadítani, Pál kijelentése viszont arra mutat rá, hogy Isten szemszögéből az anyagi világnak van értéke, az emberi test pedig, noha megrontotta a bűn, mégis értékes Isten szemében. Az emberi testnek a Szentlélek templomával való azonosítása az emberi méltóság fizikai szempontból történő rehabilitációja (1Kor 6:19-20).

Az egyén lelki élete Isten személyes megismerése által válik lehetővé, aki az ihletett Ige által nyilatkoztatja ki magát, az Igét pedig emberek írták a Szentlélek ihletésére (1Pt 1:19-20). Az Isten Lelke által nyújtott vezetés mindenekelőtt azonosítást biztosít: „Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai” (Róm 8:14).

Az ember a lelki ajándékok előjogában részesül, amelyek a Szentírás szerint a Szentlélek ajándékai. 1Korinthus 12:4-11 verseiben részletes leírását találjuk a különböző ajándékoknak és azok rendeltetésének. Minden ember, aki Isten elé járul, lelki ajándékot kap tőle, hogy szolgálhasson embertársainak.

A Szentlélek egy másik különleges munkája, hogy az ember jellemét formálva bőséges gyümölcstermést hoz. „De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívésség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Az ilyenek ellen nincs törvény” (Gal 5:22-23). Ezek a gyümölcsök a földi természet cselekedeteivel szembeállítva vannak bemutatva (Gal 5:19-21). Ahogyan Krisztus is figyelmeztette hallgatóit a hamis prófétákra vonatkozóan – „az ő gyümölcseikről ismeritek meg őket” (Mt 7:20) –, Pál apostol is igyekszik tudatosítani bennünk: „Aki vet az ő testének, a testből arat veszedelmet; aki pedig vet a léleknek, a lélekből arat örök életet” (Gal 6:8). ■

A SZENTLÉLEK VEZETÉSE MIHAI MIRON

AZ ISTEN LELKE ÁLTAL
NYÚJTOTT VEZETÉS
MINDENKELOTT
AZONOSSÁGOT BIZ-
TOSÍT: „MERT AKIKET
ISTEN LELKE VEZÉ-
REL, AZOK ISTENNEK
FIAI” (RÓM 8:14).

Mihai Miron, a Dél-erdélyi Egyházterület
Központok és Vallásszabadság Osztályának
igazgatója volt a 2021–2025-ös mandátumban

JÉZUS KRISZTUS – ISTEN SZABADSÁGA: ELJÖVENDŐ MEGVÁLTÓ URUNK

Prédikáció a vallásszabadság napja alkalmából – 2025. április 19.

Azsidó keresztény Bibliában Jakab apostol azt írta, hogy „minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, akinél nincs változás vagy változásnak árnyéka” (Jak 1:17). Ez a kijelentés akkor válik igazán relevánssá, amikor a szabadság ajándéka kerül terítékre, és összhangban van Jézus híres mondatával, amit a szabadság kapcsán fogalmazott meg: „Azért ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek” (Jn 8:36).

Az evangéliumokban fel van jegyezve, hogy soha senki nem beszélt úgy, mint Jézus, tanításai egyediek, és teljes harmónia van a beszéde és a személye között, nincs benne eltérés az eszményi és a valóság között. Jézus szolgálatának lényege felszabadító munkája. Ezt bizonyítja a názáreti zsinagógában mondott beszéde is munkásságának kezdetén.

A kereszténység jó híre elválaszthatatlan a szabadság foglalmától. Ez Jézus nevének jelentésében is nyilvánvaló: „Jahve üdvözít”. Jézus az Úr és az Üdvözítő. Csakis egy Úr lehet Üdvözítő. A tér, az idő és az élet Ura az egyetlen, aki rendelkezik az üdvözítői képesítéssel, mivel egyedül Ő az, aki teljesen szabad.

A keresztény üzenet tartalma lényegében Jézus személyének hirdetése. Jézus Isten és az általa felkínált szabadság önkinyilatkoztatásának testet öltése. A szabadság Istene eldöntötte, hogy felszabadítja az emberiséget, és érvényesíti a vele kötött szövetségét. A szeretet nem kioroszakolható, többek között ezért alkotta meg Isten a szabadságot.

Miért összpontosítsunk Jézus Krisztusra?

Az advent mozgalom egyik alapítója mondta a következőket: „Minden keresztény közt azoknak, akik heted-napi adventistáknak vallják magukat, élen kellene járniuk Krisztus magasztalásában a világ előtt. A harmadik angyal üzenetének hirdetése a szombat igazságának bemutatását is megköveteli. Ezt az igazságot – beleértve a többi

igazságot is, amely benne rejlik ebben az üzenetben – hirdetni kell, de Jézus Krisztusnak mindvégig az üzenet központjának kell maradnia!” (Ellen G. White: *Gospel Workers*, Washington, D. C.: Review and Herald, 1915, 156. o.).

Az üzenet, amit a keresztényeknek meg kell osztaniuk a világgal, egy személy tehát: Jézus Krisztus, a tökéletes modell, amely megmutatja, hogy mit jelent egy időben embernek és Isten legmagasabb – jellemét, akaratát és céljait megmutató – kinyilatkoztatásának lenni.

Az Atya Isten mondta: „Ez amaz én szerelmes Fiam, akiben gyönyörködöm” (Mt 3:17). Jézus Isten örökkévaló Fia, a testet öltött Ige, az Út, az Igazság és az Élet, ahogy János evangéliumában olvassuk.

Krisztus felmagasztaltatása a világ előtt Jézus, az új Ádám

Jézus, a második Ádám (1Kor 15:20–27, 44–50) sikeres volt ott, ahol Ádám és Éva elbukott. Eljött, hogy egy új emberiséget alkosson meg azáltal, hogy helyreállítja Isten hiteles képét az emberben, és új utat nyit meg előtte. Ezért hal meg a keresztségkor a régi életünk, és születik újjá Krisztusban.

Jézus, az új Mózes

Jelentős párhuzamok:

1. Mózeset csecsemőkorában majdnem megölték, de Egyiptom menedéket biztosított számára. Hasonlóképpen történt Jézussal is.

2. Isten szavára Mózes vérré, Jézus pedig borrá változtatta a vizet.

3. Mózes és az izraeliták keresztül mentek a Vörös-tenger ketté választott vizén. Jézus a vízen járt.

4. Mózes mondta: „Az Úr szólt.” Jézus mondta: „Bizony mondom néktek...”

5. 2Mózes 24:8 szerint Mózes vérral hintette meg a népet, majd ezt mondta: „Íme, a szövetségnek vére, melyet az Úr kötött veletek, mind ama beszédek szerint.”

Máté 26:28 szerint Jézus ezt mondta: „Mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére.”

6. Mózes fölment a hegyre (2Móz 19:1–23:33), ahogyan Jézus is (Mt 5:1).

7. Mózes a hegyen vette át a Törvényt. Jézus a Törvény értelmét az Olajfák hegyén magyarázta meg (Mt 5–7).

8. Mózes Isten dicsőségétől ragyogó arccal jött le a hegyről (2Móz 34:29–35). Jézus fölment a megdicsőülés hegyére, „és az ő orcája ragyog vala, mint a nap” (Mt 17:2).

9. Mózes és a próféták csodákat tettek, Jézus viszont annyi csodát művelt, mint ezek összesen. Ahol elhaladt, a sírás és a fájdalom elcsitul, a sötétség világossággá változott, és a vakok visszanyerték látásukat, mert Ő a világ Világossága.

10. Jézus az Új Szövetség. „Mert Istennek valamennyi ígérete ő benne lett igenné” (2Kor 1:20).

11. Jézus az új, a jeruzsálemi templomnál is nagyobb templom (Mt 12:6). Ez egyenesen botrányos kijelentés volt. A templom nemcsak a zsidó, hanem az egész világ központja volt. Nem kell csodálkoznunk azon, hogy a Jézus elleni vád, aminek folytán halálra ítélték, azon ígérete volt, hogy lerombolja a jeruzsálemi templomot.

Bárhol és bármikor találkozott Jézus az emberekkel, világosan megértették Isten jellemét és akaratát, mivel Jézus Isten látható arca, az út, mely hozzá visz, Isten céljainak testet öltése. Az evangéliumok Isten Jézus által megírt életrajzai. Jézus az Atya képe.

Jézus, Isten új törvénye: részletek Máté evangéliumából

Máté evangéliuma különleges hangsúlyt fektet Jézus szavaira, szerkezetét tekintve egyfajta tanítványi kézikönyvnek is tekinthető. Tartalmazza Jézus öt nagy prédikációját vagy beszédét. Mindenik prédikáció után egy-egy narratív szakasz következik, amely az átadott tanításokat szemlélteti. Ez a szerkezetiség összekapcsolja Jézus szavait és cselekedeteit, ami a közvetített üzenet hatékonyságát növeli. Minden beszéd a következő típusú mondatral zárul: „Amikor Jézus befejezte beszédét...”

Általános szerkezet

Máténál tehát öt diszkurzív és narratív rész követi egymást:

1. **A hegyi beszéd** (Mt 5–7)
Jézus csodái és cselekedetei (Mt 8–9), feltámasztások, gyógyítások, a tengeri vihar lecsendesítése.
2. **A misszióra buzdító beszéd – a tizenkét apostol megbízása** (Mt 10)
Események Jézus életéből (Mt 11–12), reakciók a beszédére, konfliktusa a farizeusokkal.
3. **A példázatok** (Mt 13)
Jelentős csodák és események (Mt 14–17) – a kenyér megsokszorozása, a vízen járás.
4. **A mennyországról** szóló beszéd (Mt 18)

Konfrontáció a vallási vezetőkkel, tanítások a tanítványságról (Mt 19–23), Jézus dicsőséges bevonulása Jeruzsálembe.

5. **Prédikáció az Olajfák hegyén** (Mt 24–25)

Jézus szenvedése, halála és feltámadása (Mt 26–28).

Máté evangéliumában a „beteljesedés” mint egy vörös fonál, mely egybefűzi az egész könyvet. Jézus utolsó szavai Máté 28:18–20 szakaszában (a „nagy misszióparancs”) rámutatnak Isten tervének teljesedésére, mely Izrael határain túl az egész világra érvényes: „Elmenvén azért tegyetek tanítványokká minden népeket!” Az Ótestamentumban megígért beteljesedés Jézus révén az egész világra kiterjed.

**A FIÚ SZABADDÁ
TESZ TITEKET
GANOUNE
DIOP**

Jézus, az Új Izrael

Jelentős párhuzamok:

1. Izrael is, Jézus is elment Egyiptomba.
 2. Isten kihívta Izraelt Egyiptomból. Isten az Ő Fiát, Jézust is kihívta Egyiptomból.
 3. Izraelnek 12 törzse volt, Jézusnak 12 apostola.
 4. Mózeset 40 vén kísérte. Jézus 70 embert küldött el prédikálni és gyógyítani.
 5. Izrael 40 évig vándorolt a pusztában; Jézus 40 napot töltött a sivatagban.
 6. Izrael megkísértetett, akárcsak Jézus.
 7. Jézus ott (is) győzött, ahol Izrael elesett.
 8. Mózes és az izraeliták egy kettéválasztott tengeren keltek át, Jézus pedig a vízen járt. Jézus keresztsége szintén kapcsolódik Izrael Vörös-tengeren való átkeléséhez (1Kor 10:1).
 9. Jézus Izrael intézményeinek beteljesedése.
 10. Jézus a Törvény megsemmisítése, Isten Igéje.
 11. Jézus továbbá Isten templomának megsemmisítése, Isten megnyilatkozása, Immánuel.
 12. Jézus Izrael ünnepeinek beteljesedése. Ő a mi pásza-kaünnepeünk.
- Máté evangéliumának kontextusában érdemes megemlítenünk még egy fontos párhuzamot:
13. Ő Izrael vigasza. Ő az, aki megállíthatja Ráhel sírását. Jézus a remény forrása.
- „Ráma a nemzeti fájdalom helyszíne volt, amikor a júdeai és jeruzsálemi foglyokat láncra verték, és Babilonba hurcolták (Jer 40:1). Izrael visszatért a száműzetésből, az ellenség elnyomása azonban folytatódott, következésképpen Máté – akárcsak Jeremiás – meghallja a gyermekei elvesztéséért síró Ráhel: Heródes gyermekgyilkosságai révén Izrael elnyomása folytatódott. A Ráhelnek megígért reménység még nem teljesedett ki.
- Máté nemcsak azért idézi Jeremiás 31:15 versét, hogy hangsúlyozza Izrael fájdalmas tapasztalatának folytatását, hanem azért is, hogy jelezze Izrael reménységének teljesedését ebben a kontextusban. Jézus megmenekül

a mézárólástól, s így benne rejlik Izrael reménységének teljesevé. Mivel Jézus most Izrael, Ábrahámnak és Isten egyetlen Fiának magva, Isten Ráhelnek tett ígérete a család helyreállítására útban van a beteljesülés felé” (D. E. Holwerda: *Jesus & Israel: One Covenant or Two?*, Grand Rapids: Eerdmans Publishing, 1995, 41–42. o.).

14. Jézus Isten Fiaként való elismerése egybecseng Ézsaiás 42:1; 44:1 és 52:13 versei „szolgájának” énekével. Ebben a kontextusban Ézsaiás 49:5 világosan rámutat: a szolga egyéni figura: „És most így szól az Úr, aki engem anyám méhétől szolgájává alkotott, hogy Jákobot Ő hozzá megtérítem, és hogy Izrael hozzá gyűjtessék; hiszen tisztelt vagyok az Úr szemeiben, és erősségem az én Istenem!”

15. A pusztában töltött 40 nap és 40 éjszaka (Mt 4:2) Izrael Mózes ötödik könyvében leírt megkísértetésének történetét tükrözi.

16. Jézus az új Mózes (a Törvény vonatkozásában, a hegyen).

17. Szándékosan választott 12 tanítványt, amivel Izrael 12 nemzetségére emlékeztetett.

**AZ ÜDVÖSSÉG
FELSZABADU-
LÁS MINDEN
ROSSZ ALÓL,
KIVONULÁS
A HALÁLBÓL,
SZABADULÁS
A HALÁL
MINDEN
TÜNETÉBŐL.**

18. A hegyi beszéd (Mt 5:1) a Sínai-hegyi törvényadás jelenetére utal.

19. Jézus Isten új Hatalma, aki kijelentheti: „Mert bizony mondom néktek...” (Mt 5:18). Vagy: „Hallottátok, hogy megmondattam a régieknek... Én pedig azt mondom néktek” (Mt 5:21–22).

20. Jézus fontos cselekedetei az utolsó vacsora alkalmával, amikor a szövetség vére utal (Mt 26:27–28), rekonstruálják mindazt, amit Mózes tett Izrael gyermekeivel a Sínainál (2Móz 24:8). Mégis, valamivel többről van itt szó, hiszen Jézus maga a szövetség. A „szövetség vérétől” (2Móz 24:8) eljutunk az „Én véremig, az új szövetségnek véreig” (Mt 26:28).

21. Az engesztelés Jézus által alkalmazott nyelvezet (Róm 3:25; 1Jn 2:2; 4:10; Zsid 2:17).

22. Jézus ismételt Főpapként van megemlítve (Zsid 2:17; 3:1; 4:14–15; 5:5, 10; 6:20; 7:26; 8:1; 9:11).

23. Krisztus nyugodalmat biztosít Isten népének, elmentésben Józsuével (Zsid 4:8).

24. Jézus az élet Kenyere; vele szemben a manna nem biztosított örök életet (Jn 6:31–35).

25. Jézus Isten Szentélye az emberek között (Jn 1:14).

26. Jézus a világ sorsának Helyreállítója. Ő a Megváltó (Jel 5).

Ami rosszul működött Izrael népének életében, azt a Messiás helyreigazította; ami rossz volt ebben a világban, azt Jézus megjavította. Ő az Igaz Szolga, aki beteljesíti a Törvényt. Jézus Izrael reménységének megvalósítója, jöllehet túlszárnyalja a helyi, nemzeti elvárásokat. Nemcsak Izrael, hanem az egész világ Üdvözítője. Ahelyett, hogy papként csupán Izraelt áldaná meg, Ő a világ

minden nemzetére kiárasztja áldásait a szerint az evangélium szerint, amelyről Isten Ábrahámnak beszélt.

„Jézus Isten minden ígéretének beteljesítője, Ő az isteni filantrópiának és Isten megváltási tervének abszolút »igene« az egész világ számára. Ő váltotta meg Isten számára az összes törzset, nemzetet, nyelvet és népet. Ő emeli ki a világegyetemet a kétségbeesésből, és vet véget a könnyhullatásnak. Benne újra örvendhetünk, és hálaunk kifejezve örömeinket énekelhetünk. A teljes teremtet és megváltott világ végre összhangban imádhathja Istent” (Yves Congar: *Jésus Christ: notre Médiateur, notre Seigneur*, Paris, Le Cerf, 1995, 105–106. o.).

„Amit Jézus hozott magával erre a világra, minden várakozást felülmúl. Krisztust kinyilatkoztatják az ótestamentumi prófécia és beszámoló, arcképe azonban több, mint a különböző jövődölések summája. Kinyilatkoztatása meghaladja mindazt, ami a próféciaiból és az ószövetségi tipológiákból kikövetkeztethető. Ahogy Istent nem lehet meghatározásokkal definiálni, úgy Jézust sem lehet próféciaira hagyatkozva értelmezni. Izrael reménysége és sorsa Jézusban találkozik, és amit benne találunk, az jobb és feljebb való.

Jézus meghaladja az Istenről szerzett ószövetségi ismeret korlátait... Az Ősegyház Messiásként hirdette, teljesen tudatában lévén annak, hogy nincs az Ótestamentumban hozzá hasonló személy. Ő a Megváltó, akit nem azért ismernek el Messiásként, mert egy vagy több ószövetségi próféciaival azonosítható lenne, hiszen Ő a saját személyében egyesíti az összes, Messiásra utaló gondolatot. Ez az unifikáció mélyen átalakít néhányat ezek közül a gondolatok közül” (*The New Jerome Biblical Commentary*, szerk. Raymond E. Brown, Joseph A. Fitzmyer, Roland E. Murphy, 1315. o.).

„A jó hír jobb, mint amire számítottunk, olyannyira, hogy Jézus Krisztussal Isten pátriárkáknak tett ígéretei kiterjednek a föld minden családjára. A pátriárkák nevének használata valóban egy olyan jel, amely a beteljesedés – a csúc, a végső cél – mutatója” (Michel Quesnel: *Jésus Christ selon Saint Matthieu: Synthèse théologique*, Paris, Desclée, 1998, 127. o.). Nem véletlenül használja Jézus a „betölt” igét, amikor az ősekre utalva a farizeusokkal beszél: „Töltsétek be ti is a ti atyáitoknak mértékét!” (Mt 23:32).

Jézus élete és tanításai

Jézus élete és tanításai az általa hirdetett igazságról és a mennyországról, valamint kinyilvánított szeretetéről szólnak.

Ahelyett, hogy helyreállította volna Izrael királyságát – amit a tanítványok legitim módon el is vártak Krisztus feltámadása után –, Jézus Isten országának az egész világra történő kiterjesztését tűzi ki célul. Ennek az országnak a természete azonban az Ótestamentum kontextusában is helyesen értelmezhető.

Jézus: az új szövetség – az Istentől kapott szabadság

Az új szövetség a szabadság szövetsége.

• **Isten elérésének szabadsága.** Nincs többé szükség a szent helyek, szent tárgyak vagy a szentté nyilvánított személyek közvetítő szerepére.

• **Isten közvetlen elérésének szabadsága** az oka annak, amiért Jézus tanítványai azonosulnak a Mester által vállalt szerepekkel. Mindannyian Isten papjai és templomai.

Ez az, ami megkülönböztet minket, hetednapi adventistákat. Jézus Krisztus egyedüli Vezetőnk, egyedüli Közbenjáró, egyedüli Üdvözítőnk és egyedüli Urunk. Ez teológiánk alappillére, mely Isten kinyilatkoztatásán – Isten Jézus Krisztusban megvalósult önrevelációján – nyugszik. Isten Atyaként, Fiúként és Szentlélekként fedi fel magát számunkra.

Jézusban Isten minden ígérete „igen” számunkra. „Mert Istennek valamennyi ígérete öbenne lett igenné és ámenné az Isten dicsőségére mi általunk. Aki pedig minket tiveletek egybe Krisztusban megerősít és megken minket, az Isten az; aki el is pecsételt minket, és a léleknek zálogát adta a mi szíveinkbe” (2Kor 1:20–22).

Az új kivonulás Vezetője

A finom utalások szintjén Jézus Isten országáról szóló prédikációja a száműzetés végét feltételezi, következésképpen Izrael történetének egyfajta értelmezése. Ebben a megközelítésben Keresztelő Jánosnak, Jézus útja előkészítőjének munkássága a száműzetés végének – egy új kivonulás kezdetének – közeledtét jelzi.

„Azokban a napokban pedig eljőve Keresztelő János, aki prédikál vala Júdea pusztájában. És ezt mondja vala: Térjetek meg, mert elközelített a mennyeknek országa. Mert ez az, akiről Ézsaiás próféta szólt, mondván: Kiáltó szó a pusztában: Készítsétek az Úr útját, és egyengessétek meg az ő ösvényeit” (Mt 3:1–3). Ennek az ígének az eredeti kontextusa Ézsaiás 40:1–5 szakasza, melynek célja megvigasztalni Isten népét – bejelenteni a száműzetés végét.

A hírnév: Jézusé minden hatalom (Mt 28:28)

Jézusé minden hatalom: (a) a tanításaiban; (b) a természet világában; (c) a természetfeletti világban; (d) a betegségek felett; (e) a halál – az utolsó ellenség – felett; (f) a megbocsátásban és (g) az örök élet felajánlásában.

Isten elégséges ajándéka

Jézus Isten legnagyobb ajándéka. Benne testesül meg minden áldás (2Kor 1:20). Isten Őt küldte el, hogy megáldjon minket (ApCsel 3:24); benne Isten minden ígérete igenné lesz (2Kor 1:20); Ő a bölcsesség, a jogosság, a megszentelés és a megváltás (1Kor 1:30); benne vannak elrejtve a bölcsesség és az ismeret összes kincsei (Kol 2:3).

Az Üdvözítő

A nagy téma, mely Isten jelenlegi célját körülírja: az üdvösség. Fontosságának köszönhetően érdemes részleteznünk egy kicsit ezt a kérdést. Az üdvösség:

1. Felszabadulás minden rossz alól, kivonulás a halálból, szabadulás a halál minden tünetéből.

2. Egy hihetetlen meglepetés ajándéka – annak ténye, hogy a mennyei kegyelem Isten felfedezéséhez vezet.

3. Válasz Isten nagylelkű meghívására és vendégszeretetére. Isten minden embert hív, hogy hozza összhangba életét jellege, szuverenitása, uralkodása és vezetése kinyilatkoztatásával.

4. Az élő Istennel való kapcsolat helyreállítása.

5. Örök közösségre hívás Istennel.

Az eltávolodástól a közösségig: egy lenni Istennel

Az Istentől való elszakadástól az Istennel való közösségig; Isten képének elferdítésétől Isten nevének védelmezéséig és helyreállításáig; az élet értelmetlenségétől a céltudatos életig; a haláltól az örök életig; a bűn büntetésétől a megváltás keltette hálával telt életig; a bűn erejétől a megszentelt életig; az emberi természet szerinti járástól a Lélek szerinti járásig; Sátántól Krisztus uralkodásáig; az önzéstől a szolgálatig; az önmegelégedéstől a Krisztusban való megelégedésig; a káosztól Isten országáig és a mennyei rendig; a függőségtől a szabadságig; a bűntudattól a megbocsátás elfogadásáig; a száműzetéstől a hazatérésig; a rossz jelenlététől egy a gonosztól teljesen megtisztított környezetig; a zaklatott szívtől a békességig; a félelemtől a bizalomig; a kétségbeeséstől a reménységig; a kizárástól a befogadásig; a kételytől a hitbéli meggyőződésig; a jellemhibáktól a Lélek gyümölcseiig; a tisztátalanságtól a szentségig; a gyűlölettől a szeretetig; a megosztottságtól a megbékélésig; a feldarabolt világtól az egységig Krisztus uralkodása és vezetése alatt.

Ismétlés: Jézus Krisztus titulusai

(1) Neve minden névnél feljebb való [„Jahve üdvözít”, a legnagyobb Próféta, Főpap, királyok Királya]; (2) az Ige [aki megszabadít, valamint örömet és békét ad]; (3) az Út, az Igazság és az Élet; (4) a Megváltó; (5) az Isten nyújtotta megbékélés; (6) az Új Ádám; (7) az Új Mózes; (8) Dávid Fia; (9) Ábrahám Fia; (10) Isten Fia; (11) királyok Királya és urak Ura, valamint (12) a szeretett Fiú. ■

JÉZUS EMELI KI
A VILÁGEGYE-
TEMET A KÉT-
SÉGBEESÉSBŐL,
ÉS VET VÉGET
A KÖNNYHUL-
LATÁSNAK.
BENNE ÚJRA
ÖRVENDHETÜNK,
ÉS HÁLANKAT
KIFEJEZVE
ÖRÖMÉNEKEKET
ÉNEKELHETÜNK.

Ganoune Diop, a Hetednapi Adventista Egyház
Generálkonferenciája Vallásszabadság Osztályának igazgatója

MARIA DELEA (1927–2024)

1927. október 23-án, a bákói Popa Constantin és Maria családjában megszületett Maria, akit hat lány és két fiútestvér követett.

A vidám természetű Mariának sikerült legyőznie a hétköznapi szürkeségeit, ami értelmet adott életének. A Tanítóképzőben, a jelenlegi Pedagógiai Líceumban 1947-ben fejezte be tanulmányait.

Lelki beállítottsága az Ortodox Egyház „Oastea Domnului” elnevezésű ágazata felé vezette.

Alexandru Delea adventista lelkipásztor, a Moldvai Egyházterület alkalmazottjaként, 1947-ben sorozatot tartott az „Oastea Domnului” közösségben. Mariát megérintették Isten Igéjének igazságai, és megkeresztelkedett a bákói adventista imaházban.

A gyülekezetben gyermek-szombatiskolai tanítóként tevékenykedett. Közlelbbi kapcsolatba került Alexeandru Delea lelkipásztorral, akivel 1948. január 12-én házasságot kötött. Mivel adventista lelkipásztorhoz ment feleségül, tanítóként nem dolgozhatott.

Első gyermekük, Dorina 1948. október 11-én született, Carmen-Puša pedig 1952. augusztus 12-én. Az évek

során a család három unokával és négy dédunokával bővült.

Alexandru Delea lelkiásztort 1954-ben áthelyezték az Erdélyi Egyházterületbe, ahová 1956-ban a családja is követte.

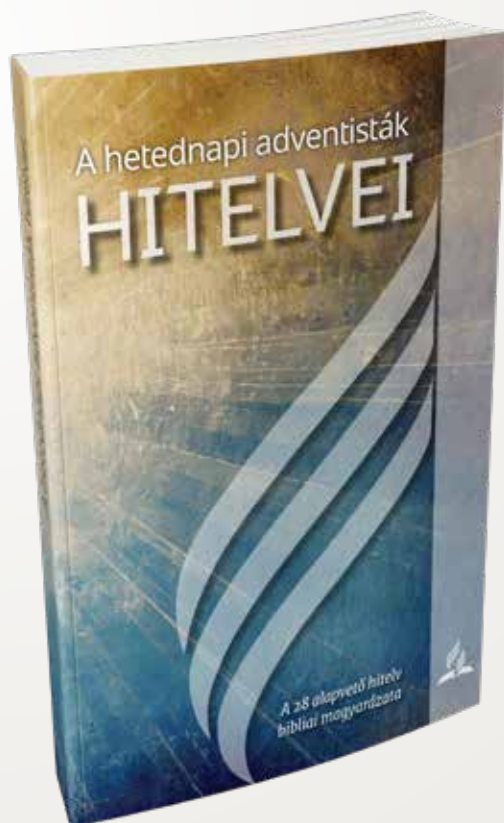
Szerette az egyházat, és éveken keresztül odaadóan szolgált, különösen a diakóniai és a zenei osztály keretében. Családjában is minden tettét a szeretet vezérelte, odafigyeléssel nevelte lányait, de mindig szakított időt a szenvedélyeire is: a virágokra, a festészetre és a versekre.

A 2005-ös év tele volt megpróbáltatásokkal: januárban elhunyt nagyobbik lányának, Dorinának a férje, december 14-én pedig a férje, Alexandru Delea lelkipásztor.

2016 augusztusában egy óvatlan pillanatban elesett és combnyaktörést szenvedett. A következő években, megromlott egészségi állapotában Simona Orban gondoskodott róla.

2023 októberében bekerült a kolozsvári Teodora idősgondozó központba, 2024. október 16-án aorta trombózissal kórházba utalták, két nappal később pedig, 2024. október 18-án befejezte szeretetteljes, odaadó földi pályafutását.

Lejegyezte: **Robert Ciuhă**

Az Úr Jézus Krisztus a Szentírás és a történelem meghatározó alakja, de az adventista hitelvek és tapasztalatok legfontosabb személye is. E dinamikus könyv által felfedezheted, megismerheted, értékelheted, elmélyítheted és gyakorlatba ültetheted az adventista hitelveket.

E könyv részletesen bemutatja, hogy minden meggyőződésünk a Biblián alapszik és az Úr Jézusra összpontosít. Minden hitelvünk a Megváltó szerető jellemének egy-egy szempontját tárja fel, bemutatja személyét, ahogyan azt is, hogy mit jelent állandó kapcsolatban lenni vele.

A Hetednapos Adventista Egyház tagjai felhasználhatják ezt a könyvet, hogy leássanak hitük gyökereihez, és a legapróbb részleteiben megismerjék a bibliai igazságot, mely hitéletük kezdetén megörvendeztette őket az üdvösség útjának felfedezésével. Mély gondolatok mentén feltárod előtted, mit jelent olyan kapcsolatban élni Istennel, melynek köszönhetően átélheted a lelki beteljesülés tapasztalatát.

Ha más egyházhoz tartozol, új távlatok nyílnak meg előtted, miközben ezt a könyvet tanulmányozod. Mi, keresztények kisebbséget alkotunk a Föld teljes lakosságához viszonyítva. Szükségünk van újra felfedezni a kereszténység alapvető bibliai értékeit, és visszatérni azokhoz, hogy ne veszítsük el azonosságunkat. Ez a könyv az adventisták hozzájárulása „a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében és kegyelmében” való növekedéshez (2Pt 3:18).

A *hetednapos adventisták hitelvei* az adventista doktrína hiteles forrásanyaga, több mint 230 adventista vett részt a megírásban, szerkesztésében és kiadásában. Értékes munkájuk sok év tanulmányozás és ima, valamint a Jézussal ápoltság személyes kapcsolat gyümölcse.

evs
editura viață și sănătate

LILIOM, DATOLYA ÉS GRÁNÁTALMA

Örökké éljen Izrael minden anyja! A zsidók különleges módon köszöntik szeretteiket. „Élj 120 évet, és 120 évesen is úgy élj, mintha 20 éves lennél!” Mondják, hogy minden sikeres férfi mögött egy-egy asszony áll. A Szentírás megemlíti egy időszakot a bírák korából, amikor a férfiak gyengék voltak, és hiányzott belőlük a kezdeményező képesség. Gyakorlatilag nem volt hathatós vezetősége az országnak. Isten egy erős nőt, egy erős anyát állított Izrael élére azokban a zavaros időkben: „Meggűntek a kerítetlen helyek Izraelben... míg nem én, Debora felkelék Izrael anyjaként” (Bír 5:7). Kedves testvérnők! Legyetek olyanok, mint Debora, aki vezérré tette a férjét Izraelben. „Az asszony felemel, az asszony romba dönt”, mondja egy népszerű dal refrénje.

Hölgyeim és uraim, rövid utazásra hívom önöket a szentélytan – az üdvösség értékes pedagógiája – rejtelseibe. A szentély minden egyes részlete fontos tanítást közvetít számunkra.

Salamon elvállalta a templom – az ókori világ építészeti remeke – felépítését. „A szentek szentjének bemenetelén csinálja ajtót olajfából... és két ajtószárnyat olajfából, és metszete rájuk kérubokat, pálmákat és kinyílt virágokat, és beborítja azokat arannyal; a kérubokat is és a pálmákat is megaranyoztatá” (1Kir 6:31–32). A kérubok, a fák és a virágok együttes képe az Éden-kertet juttatja eszünkbe, illetve előreutal a végső győzelemre Isten paradicsomában.

Kedves testvérnők, a mai virágok mint jelképek arra emlékeztetnek titeket, hogy az Úr otthont készített nektek a mennyben. Az Új Éden lesz a valaha plántált legszebb kert, amelyben megtalálható lesz a világ minden virága. A datolya egész évben zöldell, s a gyümölcs oly édes. Ilyenek legyenek!

Kedves férfiak, fogadjátok el a „feleteket” olyanok, amilyen, és engedjétek, hogy Isten kegyelme, az élet és az idő tökéletessé tegye szereteteket egymás iránt, az isteni akarat szerint! Sok bölcseségre van szükségetek ahhoz, hogy tudjátok, miként ajándékozhatjátok meg egymást minél több olyan értékes idővel, amikor nem rótok fel semmit sem egymásnak, még akkor sem, ha lenne okotok ekképpen cselekedni!

Az olajfából készült ajtó, amely a szent helyet választotta el a szentek szentjétől, kérubokat, pálmákat és kinyílt virágokat faragtak. Azokat a virágokat, amelyekre lelketeknek a legnagyobb szüksége van – az együttérzés, a gyermekekért mondott ima, az önfeláldozás, a kommunikáció, a gondviselés, az édes datolya és a hit virágját –, Istentől kapjátok meg.

1Királyok 7. fejezete folytatja Salamon temploma építésének leírását. A templom tornácának jobb oszlopát Jákinnak, a bal oszlopot pedig Boáznak nevezték el. Az Ótestamentumban Boáz volt az, akinek megváltó joga volt Naomi és Ruth fellett. Valószínű, hogy a bal oszlop elnevezésekor tudatosan választották ezt a nevet, hogy általa Jézus Krisztusra, az igazi Megváltóra utaljanak.

„A gömbök, amelyek a tornácban levő oszlopok tetején voltak, lilium formájúak voltak” (1Kir 7:19, 22). A „lilium” szó kétszer jelenik meg ebben a fejezetben, amiből arra következtethetünk, hogy fontos virágmotívum volt a templom díszítő elemei között. Ebben a kontextusban a lilium mellett fűszer gyanánt szerepel a gránátalma, amely a Közel-Keleten egy nagyon értékes fa gyümölcse.

A történelemben a lilium a királyi intézmény szimbóluma. A francia királyi ház címerén a XII. századtól kezdve szerepel a lilium. A francia császárok liliumot tartottak a kezükben. Az Úr Jézust a középkorban gyakran ábrázolták úgy a festményeken, hogy a feje egyik oldalára liliumot, a másikkra pedig kardot festettek. A lilium tehát nemcsak a királyság kifejezett jelképe, hanem a nőieség, a tisztaság és az ártatlanság szimbóluma is. Liliumot gyakran tesznek esküvői csokorba, gyakran köszöntenek fel vele házassági évfordulót ünneplőket, tanulmányaikat végző diákokat.

Kedves testvérnők, ti a Király lányai vagytok, liliumok, melyek megőrzik lelki tisztaságukat, hogy majdan a mennyi szentély oszlopait díszíthessék. Kívánom, hogy nevetek felkerüljön az új templom kapujára, és benne legyen a mennyi könyvekben, ahonnan soha többé nem törlik ki azt.

**ASSZONYAINK
TISZTELETÉRE
DANIEL
NIȚULESCU**

**KEDVES TESTVÉRNŐK,
TI A KIRÁLY LÁNYAI
VAGYTOK, LILIOMOK,
AMELYEK MEGŐRZIK
LELKI TISZTASÁGU-
KAT, HOGY MAJ DAN
A MENNYEI SZENTÉLY
OSZLOPAIT DÍSZÍT-
HESSÉK. KÍVÁNOM,
HOGY NEVETEK
FELKERÜLJÖN AZ ÚJ
TEMLOM KAPUJÁRA,
ÉS BENNE LEGYEN
A MENNYEI KÖNY-
VEKBEN, AHONNAN
SOHA TÖBBÉ NEM
TÖRLIK KI AZT.**

A tisztességes asszony minden szempontból férje dicsősége. „Derék asszonyt kicsoda találhat? Mert ennek ára sokkal felülhaladhatja az igazgyöngyöket... Jóval illeti őt és nem gonosszal, az ő életének minden napjaiban... Ismerik az ő férjét a kapukban, mikor ül a tartománynak véneivel... Felkelnek az ő fiai, és boldognak mondják őt; az ő férje, és dicséri őt: sok leány munkálkodott szerénységgel; de te meghaladod mindazokat” (Péld 31:10, 12, 23, 28–29).

„Gömbök voltak a két oszlopon, felül, közel a kidomborodáshoz, amely a háló mellett volt. És kétszáz gránátalma volt sorban körös-körül a második gömbön” (1Kir 7:20).

A templomi, oszlopokat díszítő műalkotásokban 200 gránátalma jelenik meg. Nem egy, nem kettő, hanem kétszáz! Miért nem választott az Úr Salamon által egy másik ikonikus jelképet? A férfiak egy tömbből faragottak, a nők magatartásában azonban van valami különleges, ami nélkül nem lennének többé nők. Mely tulajdonságukról van szó? Szépségükről? A szépség bölcsesség nélkül mit sem ér. Nem ez a meghatározó vonásuk tehát. Van bennük valami, ami nélkül... Annak a férfi-

nak, akinek hiányzik ennek a valaminek a fele, nincsen rendben az élete, a nők esetében azonban elmondható, hogy amennyiben hiányzik belőle ez a fél rész, ő nem nő többé. Ez a legszebb virág, a legédesebb gyümölcs, amit felajánlhattok neki.

„Mint a pomagránátnak darabja, olyan a te vakszemed a te fátyolod alatt” (Ének 4:3; 6:4). Kétszer jelenik meg az Éneke Énekének szövegében ez a hasonlat: a lány – Sulamit – arca, mint a gránátalma. Milyen egy gránátalma? Hogyan festi pirosra, pirosposzsgásra egy nő arcát? A jóérzés nagy kincs egy nő életében. A posztmodern kultúra, a woke- és a cancel-ideológia ereje felett megpróbálja semlegesíteni a férfi és a női nem közötti különbséget. A nő váljon férfivá, és ha lehet, a férfi nővé. A Biblia ellenzi ezeket a radikális tendenciákat, akkor is, ha ezek társadalmi válaszok más extrém helyzetekre, például a nők elnyomására. Amikor azt monddod, hogy „nő”, a nőiességre gondolsz, a gránátalma-piros arcra, amikor pedig azt, hogy „férfi”, a férfiasságra, az erőre, és a felannyi, negyedannyi pirosposzsgásságra az arcokon.

Ha a Boáz-oszlopot liliumok, datolyapálmák, gránátalmák és kérubok díszítették, a Megváltót Máriák vették körül. A „Mária” név jelentése: „szeretett nő”. Jézus anyja legyen példa számotokra: „Örülj, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között” (Lk 1:28). Mária Magdolna azzal nyilvánította ki szeretetét a megbocsátó Úr iránt, hogy nagyon drága – egy éves keresetét érő – nárdusolajat vásárolt neki.

Románia történelmében is volt Mária, aki életével tett bizonyosságot arról, hogy Jézus a példaképe. Mária királyné, „a sebesültek anyja”, „a katonakirályné”, virágot és bátorító szót osztogatott a fronton megsebesült katonáknak a rögtönzött moldvai kórházakban. George Coșbuc a „Románia feletti égbolt második napjának” nevezte. Az első világháborúban nemzeti hősként szerepelt. Aktívan részt vett a harctéri eseményekben, bátorította a sebesülteket és a legveszélyesebb frontokon harcoló katonákat, nem félt a golyóktól, a járványoktól, a spanyol náthától, a tifusztól, a nélkülözéstől. 1938-ban, röviddel halála előtt ezt írta Romániának hagyott végrendeletében: „Volt idő, amikor megtagadtatok, de tudomásul vettem, hogy ez az anyák sorsa, és tovább szerettelek titeket.”

Ha megtagadtak vagy érvénytelenítették, ne féljete! Az Úr Jézusnak van virága számotokra minden szituációban, amibe belesodrótok életeitek során. ■

A POSZTMODERN KULTÚRA, A WOKE- ÉS A CANCEL- IDEOLÓGIA EREJE FELETT MEGPRÓBÁLJA SEMLEGESÍTENI A FÉRFI ÉS A NŐI NEM KÖZÖTTI KÜLÖNB-SÉGET. A NŐ VÁL-JON FÉRFIVÁ, ÉS HA LEHET, A FÉRFI NŐVÉ. A BIBLIA ELLENZI EZEKET A RADIKÁLIS TEN-DENCIÁKAT, AKKOR IS, HA EZEK TÁR-SADALMI VÁLA-SZOK MÁR EXTRÉM HELYZETEKRE, PÉLDÁUL A NŐK ELNYOMÁSÁRA.

Dr. Daniel Nițulescu, történész, lelkipásztor

BIBLIAI KERESZTREJTVÉNY: JÓZSUÉ

OLVASOK ÉS
FELFEDEZEK
ALINA
CHIRILEANU

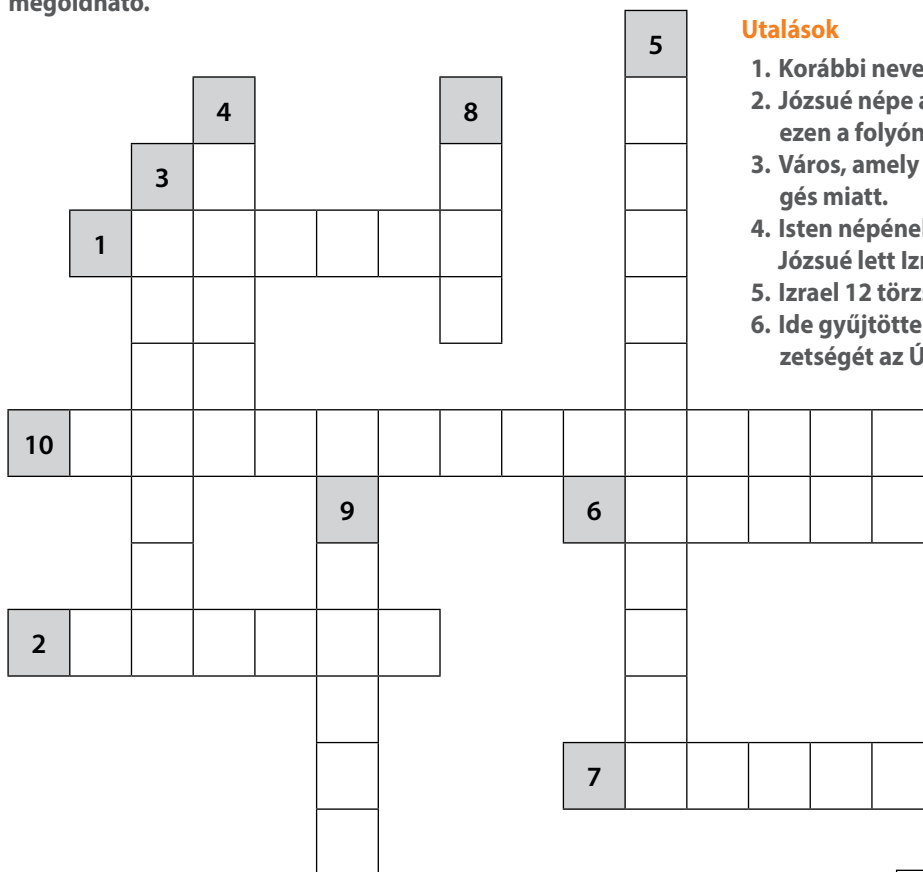
Alina Chirileanu,
az Unió Gyermekosztálya
igazgatójának asszisztense

Bevezető

Az alábbi interaktív tevékenység során a gyermekek egy fontos bibliai személyről, Józsuéről tudhatnak meg értékes információkat. A keresztrejtvény szórakoztató módon mutatja be Józsué tetteit és Izrael népének történetét.

A játék leírása

A rejtvény Józsué életével és tetteivel kapcsolatos tíz utalást tartalmaz, amely segít a rébuszfejtőnek megtalálni a kulcs-kifejezéseket. A rejtvény egyénileg és csapatban is megoldható.

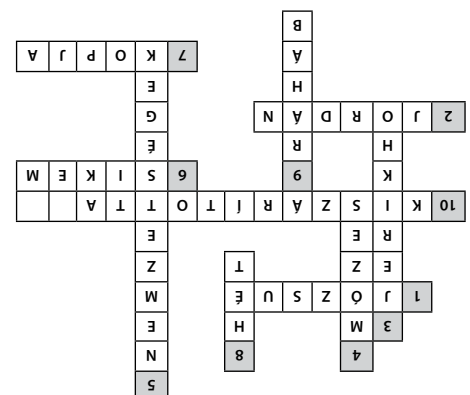
Utalások

1. Korábbi neve Hósea volt.
2. Józsué népe az ígéret földje felé haladva átkelt ezen a folyón.
3. Város, amely leomlott a kiáltások és a kürtzen-gés miatt.
4. Isten népének vezetője, akinek halála után Józsué lett Izrael vezetője.
5. Izrael 12 törzsének bibliai megnevezése.
6. Ide gyűjtötte össze Józsué Izrael minden nem-zetségét az Úr elé.

7. A kard régies megnevezése; ezzel a fegyverrel vezette gőzelemre Józsué Izrael seregeit.
8. Ennyi napon át kerülték meg ismételtelen az izraeliták Jerikhot.
9. Ez a nő rejtette el a Józsué által küldött két kémét.
10. Ezt tette az Úr a Jordán vizével az izraeliták előtt.

Következtetés

A rejtvény által nemcsak Józsuéről tanulhatnak a gyermekek, hanem ki is kapcsolódhatnak a megfejtés közben. Fontos, hogy interaktív tevékenységekkel ápoljuk a bibliai ismeretek elsajátítását.

Megoldás: 1. JÓZSUÉ (4M6Z 13:17); 2. JORDÁN (J6ZS 3:15-17); 3. JERIKHO (J6ZS 6:20); 4. MOZES (5M6Z 3:17-8; J6ZS 1:1-2); 5. NEMZETSEGEK (J6ZS 12:7); 6. SIKEM (J6ZS 24:1); 7. KOPJA (J6ZS 8:18); 8. HÉT (J6ZS 6:4); 9. RÁHAB (J6ZS 2:1); 10. KISZÁRTOTTA (J6ZS 4:22-24).

„... a szabadságban, melyre minket Krisztus megszabadított...”

(Galata 5:1)

„... ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság.”

(2Korinthus 3:17)

A Lelkiismereti Szabadság Szemléje (Jurnalul Libertății de Conștiință – Journal for Freedom of Conscience kétnyelvű, román és angol kiadvány) évente jelenik meg, és emberjogi, filozófiai, teológiai, történelmi, szociológiai, közgazdaságtani, politológiai, irodalmi és művészeti tanulmányokat tartalmaz. A folyóirat rendszerint olyan tudományos értekezéseket közöl, amelyek a Román Parlamentben tartott nemzetközi tudományos konferenciákon hangzottak el a felsorolt témákban, s amelyek szervezői a Romániai Hetednap Adventista Egyház, a Lelkiismeret és Szabadság Egyesület (Asociația Conștiință și Libertate), az Inter-Európai Divízió Vallásszabadság Osztálya, a Román Parlament, valamint Románia Kormánya.

A Lelkiismereti Szabadság Szemléjét az alábbi webcímen olvashatják: <https://jurnal.constiintasilibertate.ro/index.php/freedom>.

